DEMAND I—LAND REVENUE.

MR. N. S. RAMAN PILLAI: Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 9,03,103, under Demand I—Land Revenue.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI (*Mavelikara and Kartikapalli cum Kunnattur*): Sir, I beg to make the following motion:

To omit the total allotment of Rs. 9,03,103 under Demand I—Land Revenue.

My first point is to discuss the necessity for granting a remission of at least twenty-five per cent. of the land tax to relieve the suffering ryots. During the general discussion of the budget on the floor of this House it has been brought to the notice of the Government that the ryots are in a very miserable condition. During the last two or three years the ryot has been eating up all his liquid capital; and owing to bad and poor diet he has almost lost his powers of resistance to disease. And, health is an important economic factor. I do not want to expatiate upon this. I merely want to draw the attention of the Government to the imperative necessity for allowing remission of twenty-five per cent. of the land revenue; and I hope Government will gracefully do that.

My next point is this. Government must not start the Settlement operations now contemplated by them. No Settlement has ever been popular; and now Government have besides chosen psychologically the worst time to frighten the people with a Settlement. I am quite aware that there is no implication that Settlement will mean enhancement of revenue; but, as a matter of fact, we are fully aware that every Settlement will end in an enhancement of revenue. This is a time when we are asking for substantial remission of the land revenue, and therefore we cannot possibly imagine that the ryots would be forced to pay more than the present rate of assessment.

With these observations, I place the motion before the House.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Sir, in supporting the motion I would like to lay special stress on the suggestion of the mover, Mr. Balakrishnan Tampi, that twenty-five per cent. of the land revenue must be remitted in favour of the ryots.

I beg to point out, Sir, that the land tax in the State is heavy and I can say that the burden of the tax-payer is heavier than that of the tax-payer in British India and other Indian States. I shall also point out that the increase of the burden is very large and it is increasing year by year. The tax per head of population in 1060 was only Rs. 2. When we reach the year 1091 the increase per head of population has gone up to Rs. 4 and when we reach the year 1105 it has gone up to Rs. 5 per head. I can say, Sir, that we are more heavily taxed than in the other Native States like Baroda, Cutch and Bhavanagar, which are said to be the heavily taxed countries in India. Without referring to the other Native States and the incidence of taxation there, I can point out how the land tax stood here before and after the Settlement. Before the Settlement the land revenue stood

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at 16½ lakhs of rupees. But after the Settlement the revenue has gone up to Rs. 36½ lakhs. The paddy lands were assessed so far back as 997 M. E. and the garden lands were assessed in the year 1014. It was 84 years after the assessment of paddy lands and 65 years after the assessment of garden lands that the Government in consultation with the leading land-holders of the State thought of introducing a re-settlement and the re-settlement was brought to a close in the year 1082. It is hardly 25 years since our lands were assessed and the Government at such a feverish haste think of introducing a revenue Settlement. When speaking of land tax, I wish to mention that in the year 1040 Raja Sir T. Madhava Rao pointed out in the Administration Report of 1040 that the land tax in Travancore was moderate and it was heavier in certain places and as a remedial measure relief was granted to tax-payers at a cost of Rs. 15,000 to the State. In 1045 he pointed out in the Administration Report of that year when he was discussing the State finance that, in spite of extraordinary disbursements such as a large outlay on Public Works for the Warkalay tunnels, junction canals, the opening of roads to connect Trivandrum and Quilon directly with the British Indian district of Tinnevelly, the cost of a commodious college building, district hospitals, etc., the celebration of Murajapam and Tulabharam and the expenses of His Highness the Maha Raja's trip to Madras, the then existing taxes have been found sufficient. He added that no necessity had arisen or was likely to arise for levying new or enhancing old taxes.

The same view was expressed by Mr. Shesiah Sastri. In the Administration Report of 1050 he said that in view to relieve the ryots from this heavy burden, demands on account of arrears were waived.

Mr. Rama Aiyangar when discussing the question whether enhancement of assessments was necessary said that he has given the question his most anxious consideration and arrived at the conclusion that enhancement was neither necessary nor expedient. Among various reasons he pointed out that the revenue at that time was quite adequate and sufficiently elastic to meet the ordinary expenditure. In conclusion he said that he would be content and abstain from seeking more by increasing the existing burdens and thus running the risk of killing the goose that lays golden eggs.

Again in the concluding portion of his speech delivered to the leading land-holders on the 24th March 1833 he said he might safely assure the land-holders of the fact that the object of His Highness's Government in seeking to introduce a revenue survey and Settlement was not to increase the revenue. It was only to ascertain the extent of the resources of the country, to define and fix boundaries, to fix and limit Government demands to equalise and not to enhance the pressure of the assessment on land. He added that moderation would be their cordial and guiding principle of action, for His Highness's Government was convinced that a fixed and moderate assessment on land was the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

foundation of all progress in an agricultural country like Travancore. He concluded that the Government had no wish to take from the land-holders anything more than that was absolutely necessary to meet the wants of administration, for His Highness's Government was equally convinced that all margin of profits after meeting the expenses of cultivation, the Government demand and the necessaries of life, will fructify a hundredfold more in the pockets of the people than in the hands of the Government. Though the object of the Government was not to enhance the revenue, yet by the completion of the Settlement the land tax has risen from 16½ lakhs to 36½ lakhs of rupees per year.

The same view was expressed by Dewan S. Sankarasubba Aiyar, a born Travancorean, when discussing the question of the enhancement of revenue and in a despatch sent to the Dewan Peishkar for Revenue Settlement pointed out the undesirability of enhancing the land tax.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: May I know from the member whether he has any objection if the re-settlement is to rectify the mistakes that exist and if he is assured that no increased tax will be levied ?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: It is not possible, because I shall point out that re-settlement can only be for an enhancement of tax. Even though eminent statesmen never wanted to enhance the tax and they gave strict orders not to enhance it, heartless Settlement Officers have only enhanced the tax and that will be the result of the scheme. I am not speaking of a fresh survey, but I am only speaking of a fresh Settlement. Though the object of Government was not to enhance the tax and though such men like Raja Sir T. Madhava Rao, Rama Aiyangar and Sankarasubba Aiyar said in clear terms that no enhancement of land tax was necessary, after the close of the Settlement what you find is an additional land tax of Rs. 20 lakhs.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN (*Nominated*): May I know from the member whether he is aware of the fact that though the total number of people in the State is nearly 51 lakhs there are only 12 lakhs of land-owners or tax-payers ?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: Sir, that question does not arise when we are speaking of land tax.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: It is not for the member to rule whether the question arises or not. It is left to the Chair. I want to know whether the member is aware of the fact that out of the total number of nearly 51 lakhs of people the number of tax-payers is only 12 lakhs ?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: That may be. I am speaking of those people who pay land tax. The land tax has increased and we are not concerned with the comparison of the figures of population when we are speaking of the levy of land tax.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. GOVINDAN (*Nominated*): May I know from the member whether there is no necessity for reducing the tax on paddy lands in Nanjanad? Are there not anomalies in the taxation fixed originally and what is now obtaining, which have to be rectified?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: There is necessity.

MR. M. GOVINDAN: Can that be done without a fresh Settlement?

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: I am speaking of the reduction of 25 per cent. tax in land revenue and I am supporting Mr. Balakrishnan Tampi. While doing so I was only alluding to the Settlement. I am not in a position to say at present whether the necessity has arisen to re-settle the lands at this stage.

Then, Sir, the reports published under the authority of Government would clearly convince us that the condition of the present agriculturists is precarious. In the Census Report published in 1931, Dr. Kunjan Pillai, a man with great experience and a man who has the knowledge of the people of the country, has stated at page 494 as follows:

> "As a result of the economic depression the prices of commodities dropped by 40 per cent. or even more at the beginning of 1931 from what they were before the commencement of the depression. Wages had also fallen though not to the same extent. There was an all round shrinkage in the income of the agriculturists. In view of these circumstances it may not be far wrong to assume a reduction of 40 per cent. in the aggregate income of the people on account of the economic depression".

This was reported in the year 1931. Now we are in the year 1933 and I submit to you, Sir, that the economic depression has gone up and the prices have gone down and the income of the people is still going down. Along with these the adversity that the agriculturists had to encounter on account of the recent floods and the unfavourable seasons has increased the poverty of the agriculturists. The rural indebtedness is growing heavier and heavier and day after day the income from the land is becoming so scanty that it does not even suffice to meet the ever-increasing necessities of life, not even sufficient for a day's meal. I submit to you, Sir, very earnestly that the Government be pleased to reduce 25 per cent. of the land tax and announce to the House Government's willingness to reduce the tax. There was a cut in the lower House and a resolution was also passed in the lower House. We regret, Sir, that no announcement is made till now by Government. As a protest against the action of Government I most emphatically recommend to the members of the House to reject the total demand for Land Revenue.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*): On a point of order, Sir. Supposing this motion is passed, the question is whether we can move any other motion or discuss any other motion under this demand?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: You had better speak on this motion. This is a motion in the same words as yours and it is open to any member to discuss any subject while speaking on this motion.

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI (*Neyyattinkara cum Nedumangad*): സർ, മി. ബാലകൃഷ്ണൻതമ്പി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. നാഞ്ചിനാട്ടിൽ 4 ഒ-ശതമാനം ഭൂനികുതി കുറച്ചുകൊടുത്തതിൽ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വളരെ സന്തോഷമാണുള്ളതു്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ആളുകളെല്ലാം സുഭിക്ഷമായിട്ടാണു് കഴിയുന്നതെന്നു് ഗവണ്മെൻറു് വിചാരിക്കയാണെങ്കിൽ അതു തെറ്റാണു്. ഞാൻ പ്രധിനിധീകരിക്കുന്ന നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുൾപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിവർഷം നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കുവളരെ കഷ്ടതകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കുതന്നെ തിരെ വിലയില്ലാതിരിക്കുന്ന കാലമാണിതു്. അക്കാലത്തുതന്നെയാണു് അതിവർഷം നിമിത്തം നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചതും. നിലങ്ങളിൽ അതിവർഷംനിമിത്തം മണൽ കയറി മണലാരണ്യംപോലെ കിടക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ മണലിനെ മാറ്റുന്നതിനു സാധുകർഷകന്മാർക്കു് സാധിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ടു് വലയുന്ന സമയത്തു് കരം മുഴുവനുമാക്കുടി കൊടുക്കണമെന്നു് ഗവണ്മെൻറു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു് സങ്കടകരമായ ഒരവസ്ഥയാണു്. അതിവർഷംനിമിത്തം ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന താലൂക്കുകളിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെ വന്നു കാണാൻ അയിടക്കു് അവിടം സന്ദർശിക്കാൻ ദീനാനുകമ്പനായ ഇന്നത്തെ ലാൻറ് റവന്യൂകമ്മീഷണർക്കു് ഇടവരികയും വേണ്ടവിധം പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഇതിലേക്കു് നേടിത്തരാം എന്നു് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോടു ഉറപ്പു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതുവരേയായിട്ടും യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്തതായിട്ടുകാണുന്നില്ല. ഇനിയും ഒരു മൂന്നാലുപൂവിലേയ്ക്കു് കൃഷിയിറക്കാൻ ഞങ്ങളാൽ സാധിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. ഫസ്-ലും ഫസ് ലും കരംകൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടു് കുറെ സമയം കർഷകക്കു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു എന്നുള്ള ഏകകാരണം കൊണ്ടു് കർഷകക്കു് എന്തെങ്കിലും സഹായംചെയ്തു എന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമില്ല. ഫസ് ലും ഫസ് ലും കരംകൊടുക്കുന്നതിനു് കുറെ സമയം കൊടുത്തു എങ്കിലും ആ കാലാവധി കഴിഞ്ഞഉടൻതന്നെ നിർബന്ധ നടപടി നടത്തുകയാണുചെയ്തതു്. ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി സർക്കാർ ഗസറ്റ് നോക്കിയാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. അനേകം സാധുക്കളുടെ വസ്തുക്കൾ സഹ്യകുടിശികകാരണം ലേലത്തിൽ പോയതായിട്ടും പോകുന്നതായിട്ടും കാണാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. J. JOHN KATTAKAYAM (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): ഗവണ്മെൻറിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുത്തതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾപിന്നെയും വിഷമം അനുഭവിക്കുന്നു എന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതെ.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഇനിയും ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ വിഷമം ഉണ്ടാകയില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്തത് ദോഷമാണ്. അതിനാൽ കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കണം എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

MR. M. N. NARAYANA MENON: കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്തതുകൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഒട്ടും ഗുണമില്ല. ആദ്യം കുറെ അവധികിട്ടിയാലും അവധിതീർന്നഉടനെ പലിശയോടുകൂടി മുഴുവൻസംഖ്യയും കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. കൂടുതൽ ദോഷമാണ് കാലാന്തരത്തിൽ ഉണ്ടാവുക.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: പലിശയില്ലാതെ ഈടാക്കണം എന്ന വ്യവസ്ഥ വച്ചാൽ അതു നല്ലതല്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും പലിശയോടുകൂടിയാണ് ഈടാക്കിവരുന്നത്.

ഇനി ഒരു സംഗതി പറവാനുള്ളതു് കരം ഉല്പന്നങ്ങളായിട്ടതന്നെ ഈടാക്കുന്നപക്ഷം കൃഷിക്കാർക്കു് ഇപ്പോഴും അതൊരനുഗ്രഹപ്രദമായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ്.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഉല്പന്നങ്ങളായിട്ടു കരം ഈടാക്കുമ്പോൾ അഴിമതി വർദ്ധിച്ചുവരാൻ ഇടയില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അഴിമതി വർദ്ധിക്കാൻ ഇടയില്ല. ഈ കാലസ്ഥിതിക്കു് അതൊരു രക്ഷയായിരിക്കും.

ഇങ്ങനെ ഉൽപന്നങ്ങളായി തന്നെ കരം ഈടാക്കുമ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ഉൽപന്നങ്ങളായിട്ടതന്നെ കൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൽപന്നരൂപം കരമായിട്ടു ഈടാക്കിവന്നിരുന്നകാലത്തും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പണമായിട്ടതന്നെ ശമ്പളം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഇവിടത്തെ ഉൽപന്നങ്ങൾക്കു കച്ചവടസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കി പിന്നീട പണമായിട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് തരക്കേടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉൽപന്നസാധനങ്ങൾ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ അവർ വാങ്ങിയ്ക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറർപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ വാങ്ങിക്കണം എന്നു വച്ചാൽ അതു് കുറെക്കൂടി സൌകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ക്രൂടാതെ അവരുടെ ശമ്പളത്തിൽ വകവച്ചു് ഉൽപന്നസാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇവിടത്തെ ലാൻഡ് റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു ജമീന്ദാരുടെ മന്ത്രിയായിട്ടു പോയതായും അവിടെ ഉൽപന്നങ്ങളായിട്ടുതന്നെ ശമ്പളം കൊടുത്തതുകൊണ്ട് അതു വിൽക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി തിരിച്ചുപോന്നതായും അറിയാം.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: അതു നിമിത്തമാണോ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോന്നത്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അതും ഒരു കാരണമായിരുന്നു എന്നാണ് എൻെറ അറിവ്.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: ഗവണ്മെൻറു ക്ഷണിച്ചതുകൊണ്ടല്ലേ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോന്നത്?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: അല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു ശമ്പളമായി നൽകിയ ഉൽപന്നസാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാലും ഇവിടത്തെ കൊഴുത്ത ശമ്പളം അവിടെ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം തിരിച്ചു പോന്നതായിട്ടാണ് എൻെറ അറിവ്.

സാമ്പത്തികാധഃപതനം മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറു കരം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരെ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നു എന്ന് ലാൻഡു റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ട് നോക്കിയാൽ കാണാം. സാമ്പത്തികാധഃപതനം നിമിത്തം ജനങ്ങൾ വളരെ സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന ഗവണ്മെൻറു തന്നെ ഡിമാൻഡുനോട്ടീസുപടിയിലും മറ്റും ഈടാക്കുന്ന തുകയ്ക്ക് ഒരു കുറവും വരുത്തുന്നില്ല. അതിനാൽ ലാൻഡുറവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും യാതൊരു സഹായവും ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നില്ല എന്നുവേണം അനുമാനിക്കാൻ. ഗവണ്മെൻറിനു ജനങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും അനുകമ്പയുണ്ടെങ്കിൽ നാഞ്ചിനാട്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലേക്ക കൂറച്ചുകൊടുത്തതുപോലെ എല്ലാ സ്ഥലത്തേക്കും ഭൂനികുതിയുടെ ൨൫ ശതമാനം ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): ഇങ്ങനെ കുറെ കൂറച്ചു കൊടുത്താൽ ഒരു കർഷകനു ശരാശരി എന്തു ലാഭം കിട്ടും?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: മൂക്കാൽ രൂപ വീതം കിട്ടും.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: അതു് ഒരു ശരിയായ ലാഭമാണോ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI; എത്ര കൂറച്ചുകിട്ടുന്നോ അതുയും സഹായമാണ്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: കർഷകർ അവരുടെ കൃലിവേലക്കാക്ക കൂലി കൂറച്ചിട്ടില്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: ഒട്ടും കൂറച്ചിട്ടില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ഇപ്പോൾ ഒരു കൂലിക്കാരനു എന്തു ശമ്പളം കൊടുത്തുവരുന്നു?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: മുൻപു അര രൂപാ വീതം കൊടുത്തു വന്നിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അതു തന്നെയാണു് കൊടുക്കുന്നതു്.

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI (*Quilon cum Karunagapalli*): പാവപ്പെട്ടവന് ഒരുചക്രം കിട്ടിയാൽ അതു് അവന്റെ സ്ഥിതിക്കു് ഒരു വലിയ കായ്മല്ലേ?

MR. N. K. PADMANABHA PILLAI: വലിയ കായ്മാണ്.

പോക്കുവരവുകേസുകൾ എത്രയും ക്ഷണത്തിൽ തീക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. പോക്കുവരവുകേസുകൾ എളുപ്പത്തിൽ തയ്യാറാക്കാത്തതുനിമിത്തം വോട്ടേർസ് ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്ന സംഗതിയിൽ വളരെ കഴപ്പുങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നെയ്യാറിൻകരതാലൂക്കിൽതന്നെ ഈ കാരണത്താൽ വോട്ടേർസിന്റെ എണ്ണം വളരെ കുറഞ്ഞുപോയി. ഈ കേസുകൾ തീക്കുന്നതിന് തഹശീൽദാക്ക് സമയമില്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകം സ്റ്റാഫിനെയെങ്കിലും ഏർപ്പെടുത്തി തീക്കേണ്ടതാണ്.

സെറിൽമെൻറ് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന കായ്ത്തെപ്പറ്റി എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. പത്മനാഭൻ തമ്പി പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സെറിൽമെൻറു തുടങ്ങണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. കുറെ കൂട്ടണമെന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് കണ്ടെഴുത്തു തുടങ്ങണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതൊരിക്കലും അനുവദിക്കത്തക്കതല്ല. അതിനാൽ കണ്ടെഴുത്തു നടത്തണമെന്നുള്ള ആശയം തൽക്കാലം നിറുത്തിവയ്ക്കണമെന്നുകൂടി എനിക്കപേക്ഷയുണ്ട്.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. JACOB HASSAN SAIT (*Commerce and Industry, North*): സർ, ലാൻഡു റവന്യു ചിലവുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങളോടു വലിയ അനീതിയാണു ഗവണ്മെൻറു കാണിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ സാമ്പത്തികാധഃപതനംനിമിത്തവും, അഞ്ചൽസ്റ്റാമ്പിൻറെ ചിലക്കൂടുതൽ, ഉപ്പുനികുതി, പുകയിലതീരുവ, പെൺകുട്ടികളുടെ പള്ളിക്കൂടംഫീസ് തുടങ്ങിയുള്ള മറുനികുതികൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുനിമിത്തവും ജനങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യദുഃഖം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു് ഈ അവസരത്തിൽ പുതിയ കണ്ടെഴുത്തു നടത്തുന്നവകയ്ക്കുള്ള ചിലവിനായി ബഡ്ജറിൽപണം ചേത്തിരിക്കുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ ശരിയല്ലെന്നാണ് എൻറെ അഭിപ്രായം. ഇതിനുംപുറമെ കഴിഞ്ഞ കണ്ടെഴുത്തു നടത്തിയിട്ടു് ഇപ്പോൾ ൨൦ കൊല്ലത്തോളമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഒരു കണ്ടെഴുത്തുകഴിഞ്ഞു് ൩൦ കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു പുതിയ കണ്ടെഴുത്തു തുടങ്ങുന്നതല്ലെന്നു നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഫർമാൻ-ൽ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കും ഈ പുതിയ കണ്ടെഴുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു് ആലോചിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

MR. J. JOHN KATTAKAYAM: സർ, രാജ്യത്തെ ൯൫ ശതമാനം ജനങ്ങളും കർഷകരാകുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനം അതിഭയങ്കരമായി രാജ്യത്തെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളെ ഒന്നുപോലേ സങ്കടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഈ പതനത്തിൽ റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ഒരു വലിയ സംഖ്യ വരവുണ്ടാകുമെന്നു ധനകാര്യദർശി ആശിക്കുന്നതായിട്ടു കാണുന്നതിൽനിന്നും ജനങ്ങളുടെ നികുതിഭാരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെൻറിനു യാതൊരുവിധമായ ചിന്തയുമില്ലെന്നാണു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനെ എത്രതന്നെ ആക്ഷേപിച്ചാലും അതു് ഒട്ടുംതന്നെ അധികമാവുകയില്ല.

റബ്ബർ കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു ചെയ്തുകൊടുത്തതായിട്ടു പറയുന്നുണ്ടു്. റബ്ബർ കൃഷിക്കു തെക്കൻതിരുനാട്ടുകാക്കു് അവകാശയാതൊരാദായവും കിട്ടിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല ഇതുനി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിത്തം നാശംകൂടി ഉണ്ടായി എന്നു സധൈര്യം പറയാം. യൂറോപ്യന്മാർ റബ്ബറിൽനിന്നു വളരെ ആദായം എടുക്കുന്നതു കണ്ടു് വളരെ താമസിച്ചാണു നാട്ടുകാർ ഈ കൃഷിയിൽ ഏർപ്പെട്ടതു്. റബ്ബർകൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി എത്രത്തോളം കടംവാങ്ങിക്കാമോ അത്രത്തോളവും അതിലധികവും കടം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഈ ക്യട്ടർ പുറപ്പെട്ടതു്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അവർക്കൊരാധാരമായിരിക്കുന്നതു പെരുവഴിമാത്രമാണു്. ഇവരുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു് അവധാനപൂർവ്വം ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കണം. നികുതിവകയിൽ ഏക്കർ ഒന്നിനു് രണ്ടുരൂപായിൽനിന്നു് ഒരു രൂപാ ഇവരുടെ കായ്ത്തിൽ കുറച്ചുകൊടുത്തതു് ഒരു വലിയ കായ്മയല്ല. ദേവികുളംതാലൂക്കിനെ വിഴുങ്ങിയിരിക്കുന്ന കണ്ണൻദേവൻ യൂറോപ്യൻതോട്ടക്കാർ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നു് ഒരു വലിയ സംഖ്യ യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു കടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ആനുകൂല്യങ്ങളും നോക്കുമ്പോഴാകട്ടെ ജനങ്ങൾക്കു മഹാഭേദകമായ ഒരു വികാരമാണുണ്ടാകുന്നതു്. അങ്ങിനെ അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യത്തിലുള്ള അസൂയകൊണ്ടല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. മറ്റൊരുത്തനു കിട്ടുന്ന ആനുകൂല്യം എനിക്കും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കയും അപേക്ഷിക്കയുംചെയ്യുക എന്നുള്ളതു് മനുഷ്യസഹജമായ സ്വഭാവമാണല്ലൊ. കണ്ണൻദേവൻ തോട്ടക്കാർ തേയില കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിനു് ഏക്കറൊന്നിനു് എട്ടണയും കൃഷിചെയ്യാതെ തരിശായി ഇട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു് ഏക്കറൊന്നിനു രണ്ടണയുംവീതമാണു നികുതി ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നാട്ടുകാർക്കു് പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഭൂമിയിന്മേൽ ഗവണ്മെൻറു് ഒരു രൂപാ കരം ചുമത്തുന്നു. എത്ര മോശമായ ഭൂമിയായാലും ഒരു രൂപായിൽകുറഞ്ഞ കരമുള്ള പുതുവൽ ഭൂമിയേ ഇല്ല. പുതുവൽ ഭൂമിയിൽ ചുമത്തിയിട്ടുള്ള കരവും ഭൂമിയുടെ വിലക്കൂടുതലുംനിമിത്തം ഇവിടെ കിടക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ മീനച്ചൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള അനേകം ആളുകൾ ബ്രിട്ടീഷ്മലബാറിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഇതുപോലെയുള്ള നികുതിഭാരമോ തറവിലയോ ഉള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല.

പുതുവൽഭൂമികളിലെ തടിവില, തറവില, ഇവ കുറയ്ക്കണമെന്നു ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ഫസ്റ്റ്–സമ്മേളനത്തിൽ ഞാൻ പറയുകയും അന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു് അതിനനുകൂലമായ മറുപടി തരികയുംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. തൽഫലമായി തറവില ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയതു് ഏക്കറിനു ഫസ്റ്റ് രൂപാ എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തടിവിലയിൽ അന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞതായ ആനുകൂല്യം യാതൊന്നുംതന്നെ നാളുവരെ ചെയ്തില്ല. സമീപകാലത്തു ജനങ്ങൾക്കു ധാരാളം സുഭിക്ഷം ഉണ്ടാവുകയും തന്നിമിത്തം ചില റവന്യൂലേലത്തിൽ ഭീമമായ തുകയ്ക്കു വസ്തുക്കൾ ചിലർ ലേലത്തിലുംമറ്റും പിടിക്കുകയുംചെയ്തു. ഇതുയുമായപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു വീണ്ടും തറവില വർദ്ധിപ്പിക്കുകനിമിത്തം ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾ കഷ്ടപെട്ടു വലയുന്നു. തൊടുപുഴയിൽ ഏക്കറൊന്നിനു ൨൦൦-൦ ൩൦൦-൦ രൂപായ്ക്കു ഭൂമി വിറ്റുവന്നിരുന്നതായി ചില റിക്കാർഡുകൾ നോക്കിയാൽ കാണാം. അന്നത്തെ സ്ഥിതിതന്നെ ഈ അധഃപതനകാലത്തും ഗവണ്മെൻറു പരിപാലിച്ചുപോരിക എന്നുള്ളതു വലിയ കഷ്ടമാണ്. ലാൻഡു റവന്യൂ കമ്മീഷണരായിരുന്ന മി. റാബിൻസനിനോടു ജനങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി സങ്കടം പറയുകയും, അദ്ദേഹം റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ കീഴദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു ആലോചിച്ചെങ്കിലും അവരുടെ ആനുകൂല്യമില്ലാത്ത നയത്തെ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കു യാതൊരു മോചനവും സിദ്ധിച്ചില്ല. സ്ഥലപരിശോധനകൂടാതെ തഹശീൽദാരന്മാരുടേയും പേഷ്കാരന്മാരുടേയും റിപ്പോർട്ടിനെ ആധാരമാക്കി പുതുവൽ സംബന്ധിച്ചു് മി. റാബിൻസൻചെയ്തിട്ടുള്ള നടപടികൾ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ലാൻഡുറവന്യൂകമ്മീഷണർ നേരെ ആക്കിത്തരുമെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ അനേകം പ്രാവശ്യം സഞ്ചരിച്ചു ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനാണു്. അതിനാൽ തടിവില തറവില ഇവയുടെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അചിരേണ എന്തെങ്കിലും ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്നു സമാശ്വസിക്കുന്നു.

മീനച്ചൽതാലൂക്കിൽ പാലാ അങ്ങാടിയിൽ തമിഴ് ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു ശ്മശാനസ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ അനേകകാലത്തെ മുറവിളിയുടെ ഫലമായി അതു അവിടെ നിന്നും മാറ്റി മറ്റൊരുസ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചതും അങ്ങാടിയിൽതന്നെ ഈ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു കമ്മീഷണർക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു അനവധി ആക്ഷേപങ്ങൾ തുടരെ തുടരെ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഈ ശ്മശാനസ്ഥലം അഞ്ചോ ആറോ കുടുംബങ്ങളുടേതായ ഏതാനും ചില തമിഴ് ബ്രാഹ്മണരുടെ ആവശ്യത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നായിമാത്രമുള്ളതാണ്. ക്രസ്ത്യാനികൾ സ്വന്തപണം ചിലവിന്മേൽ ദേവാലയങ്ങളും ശവക്കോട്ടയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു അപേക്ഷകൊടുത്താൽ അതനുവദിക്കുന്നതിൽ പല തരത്തിലുള്ള അസുഖങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അഞ്ചോ ആറോ തമിഴബ്രാഹ്മണരുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഒരു ഭീമമായ കെട്ടിടത്തിനോടടുത്തു് അങ്ങാടിയിൽ തന്നെ നിർബന്ധനടപടി നടത്തി സ്ഥലമെടുത്തു ശ്മശാനം സ്ഥാപിച്ചതു ഏറ്റവും ദയനീയമായ ഒരവസ്ഥയാകുന്നു. കാണ്മാനും കോംപ്ലാനും ആരുമില്ലെന്നു മാത്താണ്ഡവർമ്മയിലെ ശങ്കുആശാൻ പറഞ്ഞതുപോലുള്ള ഒരു അനീതിയായിട്ടേ ഞാൻ ഇതിനെ വിചാരിക്കുന്നൊള്ളു.

പോക്കുവരവു ചെയ്യുന്നതിൽ റവന്യൂ അധികാരികൾ വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നില്ല. ആധാരാവകാശവഴി ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലമായി കരംതീർത്തുപോരുന്ന അനവധി വസ്തുക്കൾക്കുടിയും പോക്കുവരവു ചെയ്യാതെ ഇനിയും കിടപ്പുണ്ടു്. തന്നിമിത്തം വസ്തു അനുഭവക്കാരൻ അറിയാതെതന്നെ വസ്തുക്കൾ റവന്യൂലേലത്തിൽ പോകുന്നതിനിടയാകുന്നു. ലേലത്തിനു മുമ്പുള്ള നോട്ടീസു പട്ടയക്കാരനാണ് അയക്കുന്നതു്. തൊടുപുഴതാലൂക്കിൽ സിംഹഭാഗം ഭൂമിയും രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുവരെ അന്നന്നിരുന്ന തഹശീൽദാരന്മാരും മറ്റുസിൽബന്ധികളും പതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവക്കു സ്വന്തം പേരിൽ പതിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ സ്വന്തം ആളുകളുടേയും ആശ്രിതന്മാരുടേയും മറ്റും പേരിൽ ഭൂമിപതിച്ചു വാങ്ങിച്ചു. ഇങ്ങനെ പേരിൽ ഭൂമിപതിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൂരിപക്ഷത്തിനും കരം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവക്കു നോട്ടീസു കൊടുത്താണു വസ്തുക്കൾലേലം ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ ആ വകസംഗതികൾ യഥാർത്ഥവസ്തുഉടമസ്ഥന്മാർ അറിയാതെ വരികസാധാരണമാണു്. ഈ ഒരവസ്ഥനിമിത്തം വസ്തു ഉടമസ്ഥർക്കു വോട്ടവകാശമില്ലാതായിതീരുന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങൾ അറിയാതെ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നതു എത്രയോ മർമ്മഭേദകമായ ഒരു സംഗതിയാണു്.

തൊടുപുഴതാലൂക്കിലെ കാരിക്കോട്ടപകുതിക്കു ഏ ചതുരശ്രമയിൽ വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടു്. അതു റിസർവ്വുവനം ഒഴിച്ചുള്ള ഭാഗവുമാണു്. ഈ പകുതിയെ നാലായിട്ടു വിഭജിക്കുന്നതിനായി ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിനുമുമ്പു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചില നടപടികൾ നടത്തിയതായി അറിയാം. പക്ഷെ അതു എങ്ങനെ പരിണമിച്ചു എന്നുള്ളതു അജ്ഞാന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. കാരിക്കോട്ടപകുതികച്ചേരി ആ പകുതിയുടെ ഒരു മൂലയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അവിടെനിന്നും താലൂക്കുകച്ചേരിയിലേക്കു മൂന്നു മയിലും, താലൂക്കുകച്ചേരിയിൽനിന്നും പകുതിയുടെ ഏറ്റവും അകലെയുള്ള അതൃത്തിയിലേക്കു നാലു മൈലും ദൂരമുണ്ടു്. പകുതികച്ചേരിയിൽ പോകണമെങ്കിൽ പകുതിയുടെ അതൃത്തിയിൽനിന്നും വളരെ അധികം നടക്കണം. ഇവിടങ്ങളിൽ ഒട്ടുവളരെ അധഃകൃതർ നിബിഡമായിട്ടു താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. ജനനമരണക്കണക്കു കൊടുക്കുന്നതിനും മറ്റും പകുതികച്ചേരിയിലേക്കു പോകാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വളരെ വഴിനടന്നു കരവുംകൊണ്ടു പകുതികച്ചേരിയിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും അവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അടിയന്തിരകാര്യമായി താലൂക്കുകച്ചേരിക്കോ പകുതിയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലൊ പോയി എന്നും വരാം. ഒരുതവണ പകുതിക്കച്ചേരിവരെ പോയിതിരിച്ചുവരിക എന്നുള്ളസംഗതി വളരെ വിഷമമേറിയതാണു്. റവന്യൂമണി ഓർഡർ അയക്കാൻ അഞ്ചലാഫീസുമില്ല. അതിനാൽ ഒരിക്കൽ തൊടുപുഴതാലൂക്കിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നതും പകുതിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥലവുമായ അറക്കുളത്തുപകുതികച്ചേരി ഏർപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ കമ്മീഷണർ ഗാഢമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്.

കൃഷിവായ്പ അനേകം ആളുകൾക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥ വളരെ അധികമാണു്. സാമ്പത്തികാധഃപതനം നിമിത്തം ക്രൂരതൽ കൃഷിവായ്പ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ വാസ്തവത്തിൽ ഇതിന്റെ തത്വത്തിനു വിപരീതമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. കൃഷിവായ്പകൊടുക്കുന്നതിന്റെഉദ്ദേശമനുസരിച്ചുതന്നെ അതു വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുപരിശോധിക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കമ്മീഷണർതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതായതു തഹശീൽദാരന്മാർ ഒരുണ്ടിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സ്ഥലംപോയിനോക്കണമെന്നാണു്. എങ്കിലും തഹശീൽദാരന്മാരുടെസ്ഥലപരിശോധനമിക്കവാറും അവരുടെവീട്ടിലിരുന്നുതന്നെയായിരിക്കും. കൃഷിവായ്പവാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ശീമയ്ക്കുപോയിട്ടുള്ളതായ ഒരാളിനെ എനിയ്ക്കു അറിയാം. കൃഷിവായ്പയായികൊടുക്കുന്നപണം ഒരുപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതു കഷ്ടമാണു്. ഈ ഏർപ്പാടിനെ നിശ്ചയമായും ഗവണ്മെന്റുതടഞ്ഞു കൃഷിവായ്പ കൃഷി ആവശ്യത്തിനുതന്നെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു കർശനമായി നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. NARAYANA AIYAR: I support Mr. Tampi in all his proposals including the reduction of 25 per cent. of the land tax. In the nature of the severe economic depression unless such a relief measure is granted by Government, it would be hard on the poor tax-payer. The poor tax-payer is entitled to relief as much as possible. The grouping of the various items of revenue under different heads according to the fancy of the Finance Member is unwarranted. Till this year the receipts from markets were included under "Land Revenue, ordinary revenue". As per Government communique issued long ago the Devaswom Department is entitled to get, and was getting, 40 per cent. of the total Land Revenue. The object of the present shifting of the market revenue, from ordinary land revenue, seems to be to reduce the Devaswom allotment. If this be so, I strongly object to this course. The Deveswcm Department is legally entitled to get 40 per cent. of the total land revenue.

MR. K. GEORGE: Is the member aware whether the market revenue was included under the general revenue at the time of the Proclamation?

MR. G. NARAYANA AIYAR: I think it was included at the time of the Proclamation also.

Then as regards income realised under the Land Conservancy Regulation. This item includes the prohibitory fine and prohibitory assessment under the Land Conservancy Regulation. The fact is that it is believed by the Tahsildars that the Government expects that a definite amount under this head should be realised by them. They take it into their heads that they are bound to realise a proportionate amount from every taluk in the same manner as they realise tax. As a result of this they impose very heavy fines indiscriminately. No detailed enquiries are made by the Tahsildars. I may bring to your notice an instance in which I was fined Rs. 5 for a supposed encroachment. I have got a plot of four or five cents with a jack tree and a small house in it.

PRESIDENT: The member is not in order in ventilating personal grievances.

MR. G. NARAYANA AIYAR: There are several cases in which proper enquiries are not conducted before imposing fines and it is done simply to make up this revenue. I seriously deprecate such a system. Then in Pokuvaravu cases also there is a good deal of delay. That also has to be removed.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Sir, it was not m intention at first to take the time of the House and speak on the remission of the taxes as the matter has been discussed thread bare in the other House. Sir, after hearing a question put by the learned Law Member as to what a tax-payer will be benefited by this remission, I understand that the argument of the Government will be that it is not going to benefit the poor tax-payer to any great extent. I also anticipate the Government, from the nature of the question put by my friend that there are only about 12 lakhs of people

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

in the State as land owners and that the majority of the people are landless ones, to say that this remission will benefit only one-fifth of the population. The learned Land Revenue Commissioner may also say that about fifty per cent. of this 12 lakhs will be benefited by only four annas per head in as much as the tax they have to pay is only one rupee. Sir, all these arguments the Government will bring forth to show that after all this four annas is not going to be of any benefit to them. Sir, if that be so, may I ask what the Government have to say with regard to the iniquitous market revenue that they are collecting. Sir, while the Markets Regulation was introduced into the Legislative Council and when opposition was raised the President then said "this Regulation is not intended for the object of raising any money, but it is intended to protect the people, to regulate the holding of the markets and also to improve the sanitation and other facilities for those who attend the markets". It cannot be denied that it is the poor people who are landless and who form about four-fifths of the population who attend these markets to sell what little produce they may have, for instance a jack fruit or half a dozen cocoanuts or a pucca of paddy. Last year if I may however rely upon the statement contained in the Administration Report and if the Financial Secretary would not contradict it, it is seen that an amount of Rs. 92,000 or so was collected. But let us see what amount has been spent under this head for improvement of markets. Sir, it is found that in the year 1107 a sum of Rs. 5,514 was spent under this head, and here again, Sir, there is another difficulty. The Administration Report forwarded by the Land Revenue Commissioner says it is Rs. 5,514. The Government order says that the amount spent is Rs. 5,524; and from the budget for the year 1109 I find from page 36 from actual accounts of 1107 that the amount is Rs. 5,549. I do not know upon which I should rely. At any rate, Sir, I wish to know on the face of the sympathy expressed by the Government, why not this market revenue be remitted at least for the year 1109 in view of the fact that this affects the poor people who are very much distressed and who do not find any price whatsoever for the produce they may take to the market at this time of depression. Sir, even the rates have not been reduced. The rate I believe was fixed at two cash per head load when a jack fruit fetched about three chuckrams. Now nobody is prepared to pay even eight cash for a jack fruit. It is out of this eight cash that the rate of two cash has to be paid. Why not, I ask, Sir, the Government remit this revenue and show their sympathy by action instead of their lip sympathy?

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): Whom does the rate affect; is it the seller or the purchaser?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: It affects both.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: From whose pocket does the amount really come?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: From the purchaser's pocket it goes to the seller and the seller in turn remits it to Government. In that way, both the purchaser and seller are affected.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: How is the purchaser affected, that is what I want to know?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: The purchaser has to get things from the seller. A portion of the money that is paid to him is remitted to Government. That is hard for the seller. It is neither to the benefit of the purchaser nor to the seller.

Coming to the question whether we want a Settlement or not, especially now, all those friends who spoke have expressed that this is not the time for Settlement operations. I heartily agree with them. It may be noted, even from the point of view of Government, that this is not the time for a Settlement Officer to go and inspect places and have an idea of what the revenue could be. On these grounds I oppose the demand.

MR. K. RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): Sir, I strongly support the motion to omit the total allotment under Demand I—Land Revenue. I do so on the principle that the representatives of the people should never be a party to the full realisation of revenue when the people are suffering under the greatest loss ever caused by the floods and failure of crops. The country is now suffering much and the Government who are to care for the welfare of the people are utterly indifferent to their duty. They are determined to realise every single cash which they can, by the severest steps taken under the Regulations they have enacted. They are not prepared to reduce even a small amount of the expenses which they have to meet in the realisation of this revenue. On the recommendations of the Retrenchment Committee, nominally the Government had accepted a portion of their recommendations. Going through the expenditure column as given in the budget, we find that under some heads, certain reductions have been made and under others certain additions made. In spite of the fact that in 1109 something like Rs. 6,000 is to be spent less than what it was in 1108 in the Land Revenue Commissioner's Office, we find that the expenses under the head "the Land Revenue Commissioner's office" comes to as much as it was last year. Some means of additional expenses have been discovered. Similar is the case under the head "Division Cutcherries". We find some reduction made under the head "Land Records Establishment". Under "Taluk Cutcherries" the expenditure that has to be met in 1109 is Rs. 16,500 more than what it was last year. Thus we find that the Government are determined not to reduce any expense whatever for the realisation of revenue from the people. They are fully aware and they also admit that the people are suffering under a severe economic depression and that they are quite unable to pay up the revenue. In the departmental Administration Report we find

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Rama Varma Raja.]

that realisation of revenue has been gradually falling from 88·28 in 1106 to 84·45 in 1107. Although stringent measures were adopted by the Government for collection of revenue, they were unable to realise the amount which they did in 1106. We have to remember that the revenue collection in 1107 included the remission that was granted to some of the agriculturists. Remission amounted to about Rs. 75,000 in 1107 as against Rs. 45,000 in 1106. So the percentage given as 84·45 is not the actual percentage that was realised in that year. From these figures it is to be concluded that the land revenue cannot be realised as it is hoped in the budget.

A Government which care for the welfare of the people should have at least a proposal to remit a portion of the revenue or to suspend the realisation of revenue and to collect the suspended revenue, not in a lump, but in instalments, in future. The other day while the discussion was carried on in the Assembly, the Land Revenue Commissioner stated that the suspension of revenue will be really a hardship to the people. I say that it will not be so if Government propose to collect the suspended revenue in instalments. What the Government ought to do at the present state of affairs is to collect the suspended revenue in instalments from now onwards. The deficit in the matter of realisation of revenue ought to be met from the surplus revenue to the credit of Government at the present day. Together with this, the Government have to see that the recommendations of the Retrenchment Committee, composed of three most important officials of the State and three representatives of the people, are adhered to. Immediate steps should be taken under the circumstances to give effect to the recommendation of the committee. If the Government are not prepared to reduce the salaries of officers as proposed by the committee, I request the Government to take steps at least for the suspension of a portion of the salaries of the high paid officials. In case and when the Government get a better revenue, or when the country is in prosperity, the suspended portion of the salary may be made good to them.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: Is it with interest or without interest?

MR. K. RAMA VARMA RAJA: Surely without interest. At the present day, people are suffering from economic depression. That has given them to a certain extent some advantage over others, and that will be a sufficient compensation for the interest they might lose. Being sons of the soil and the brethren of the millions of the State who are suffering they must be prepared to sacrifice a portion of the advantage they are enjoying. I believe and I appeal to the high paid officials of the State to voluntarily surrender a portion of their salaries to show that they are worthy descendants of the former patriots of whom they speak, whenever they can, in high terms. The Government, at least to meet the situation in a fair way, and to help the people in whatever

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

way they can, must find some means to remit a portion of the land revenue, must allow the people to pay up the suspended revenue in instalments and must see that the expenditure of the administration is cut down as much as possible. With these observations, I support the motion to omit the total allotment under Demand I—Land Revenue.

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അസംബ്ലി പാസാക്കിയ ഒരുപക്ഷേപം ഈ സഭയുടെ അംഗീകാരം ക്കൂടാതെ ഗവണ്മെൻറിനംഗീകരിക്കാമോ എന്നൊരു സംശയംക്കൂടി ഉണ്ട്.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: അത് അംഗീകരിച്ച എന്നു ഗവണ്മെൻറു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: ഉപക്ഷേപം അംഗീകരിച്ചതായിട്ടും അതുക കുറച്ചതായിട്ടും ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞു.

MR. M. N. NARAYANA MENON: എത്രരൂപാ കുറച്ചിട്ടുണ്ട്?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: ഫ ഫ്രരൂപാ ലാൻഡുറവന്യൂ വകുപ്പിൽ കുറച്ചിട്ടുണ്ട്.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: ഗവണ്മെൻറു ഈ തുക കുറച്ചതുകൊണ്ടു ഫ ഉ ശതമാനം കരം കുറക്കണമെന്നു പാസാക്കിയതംഗീകരിച്ചതായി വരുമോ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുവാൻപോകുന്നതു്. ഫ ഉ ശതമാനം കരം കുറയ്ക്കണമെന്നു അസംബ്ലി പാസാക്കിയ നിശ്ചയം ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി എനിക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല. എന്നാൽ അതിൻെറ തത്വം ഗവണ്മെൻറംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ മുഴുവൻ ഡിമാൻറിനേയും എതിർക്കാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല.

അസംബ്ലിയിൽ കുറച്ചതുക ഗവണ്മെൻറംഗീകരിച്ചതു ഈ കൌൺസിലിൻെറ അധികാരത്തെ കവരുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതെന്നു എനിക്കു ബലമായ ഭയമുണ്ട്. ഒരു സംഗതി അസംബ്ലിയിലും കൌൺസിലിലും കൊണ്ടുവന്നു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളവയെ ജായിൻറു കമ്മിറ്റിയിലും അവതരിപ്പിച്ചു തീരുമാനം വരുത്തിയശേഷമല്ലാതെ ഗവണ്മെൻറിനു അതു സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണെനിയ്ക്കു തോന്നുന്നതു്.

കൃഷിക്കാർ ഋണഭാരംകൊണ്ടു വളരെ വിഷമതകരം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിതു്. ഉല്പന്നങ്ങൾതന്നെ വളരെ കുറവാണ്; ഉള്ളവകയ്ക്കു സീമാതീതമായ വിലകുറവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എപ്പോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

സ്റ്റഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു റിപ്പോർട്ടിൽ ഫ ൦ ൬ൽ കച്ചവടസംബന്ധമായി ഉണ്ടായ കുറവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതിങ്ങനെയാണു്.

"The figures relating to the per capita value of exports and imports show a balance of trade in favour of this country to the extent of only Br. Rs. 2 per head of population against Bh. Rs. 3-9-in the previous year. This is due to the fall in the price of the articles of export as well as in the quantity exported"

ഇതിൽനിന്നും ഉല്പന്നങ്ങളുടെകുറവും വിലക്കുറവും സ്പഷ്ടമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഇവിടത്തെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണു്. ഇവിടത്തെ നികുതിഭാരം വളരെ ക്രൂരതലാണെന്ന സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും തന്നെ പറയാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. ഉപ്പു നികുതി, ട്രനികുതി, ആദായനികുതി, പുകയിലത്തീരുവ, ടോൾഗേറു്, എക്സൈസിലുള്ള അബ്കാരി നികുതി തുടങ്ങിയുള്ള നികുതികളാലും, പള്ളിക്കൂടംഫീസ്, കോർട്ടുഫീസ്, അഞ്ചൽസ്റ്റാമ്പു്, അഞ്ചൽഫീസ്, രജിസ്ട്രേഷൻഫീസ്, ഇങ്ങനെ ഡയറക്ടായും ഇൻഡയറക്ടായുമുള്ള നികുതിഭാരത്താലും ഈ രാജ്യത്തെ പ്രജകളുടെ ശിരസ്സു വളരെ താഴ്ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ കയറുമതി തീരുവയും ഇറക്കുമതി തീരുവയും ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ മുഴപട്ടിണിയിൽ കഴിയുകയാണു്. അതിനാൽ ൨ ൫ ശതമാനം കരം കുറയ്ക്കുന്നതു പാവപ്പെട്ടവർക്കു വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും. അതത്യാവശ്യവുമാണു്. കൊഴുത്ത ശമ്പളം പറ്റുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഇതു നിസ്സാരമായി തോന്നിയേക്കാം. സമ്പന്നന്മാരായ അവരിൽ പലരും അവരുടെ നിലയിൽ നിന്നു ഈ സംഗതി അവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ അതുയെ കാണുകയൊള്ളൂ. അതിൽ അവരെ ഞാൻ കുറപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: ൨ ൫ ശതമാനം ട്രനികുതി കുറച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ള ൫ ൫ ശതമാനം ഈടാക്കണ്ടേ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: അതു ഈടാക്കാം, വിരോധമില്ല.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: അതിലേക്കു റവന്യൂ സിൽബന്ധികളൊക്കെ വേണ്ടേ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: ഇപ്പോഴുണ്ടല്ലോ?

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ചിലവിനുള്ള മുഴുവൻ തുകയും കുറയ്ക്കണമെന്നാണു് ഇവി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടത്തെ ഉപക്ഷേപം. അതു കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കരം ഈടാക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണു്?

MR. A. N. VISVANATHA PILLA: ഈ സഭയ്ക്കു ഇതയല്ലെ അധികാരമുള്ളൂ. അതായതു മുഴുവൻ തുകയും തള്ളിക്കളയണം എന്നുപറയാനല്ലാതെ ഒരു രൂപയോ പത്തു രൂപയോ കുറയ്ക്കണം എന്നു പറയുവാൻ ഈ സഭയ്ക്കധികാരമില്ല. ഈ സഭയുടെ ഘടനയിൽ ഒരു പ്രധാന കയ്യുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ന്യായമായി വിചാരിക്കാവുന്ന ലാ മെമ്പർ തന്നെ ഈ ചോല്യം ചോതിച്ചതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു.

ഇനി എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു് പാവപ്പെട്ടവക്കു് ഒരു ചക്രവും വലിയ കായ്മാണു് എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു്. ബഡ്ജറ്റു് ബാലൻസ് ചെയ്യുന്നതിനു് റിട്രെഞ്ചുമെൻറു കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു ഗവണ്മെൻറു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. മറ്റു പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ വലിയ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നവർ അവരുടെ സ്വമനസ്സാലെയും അല്ലാതെയും അവരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു വലിയ അംശം ഈ ക്ഷാമകാലത്തു ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനുപകരിക്കത്തക്ക നിലയിൽവിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. സമീപകാലത്തു യുനൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്സ്ആഫ് അമേരിയ്ക്കാ (United States of America)യിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം പതിനഞ്ചു ശതമാനം കുറച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ കുറവ് ഏപ്രിൽ ഫ-ാംസു- മുതൽ ജനുവരി ഫ-ാംസു-വരെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രസിഡൻറിന്റെ സ്വന്തഅധികാരം പ്രയോഗിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.

ഇതിനും പുറമെ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ കരം അടുത്ത മകരമാസം വരെ പിരിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

അടുത്തതായി സെറ്റിൽമെൻറിനെപ്പറ്റിയാണു് എനിയ്ക്കു പറവാനുള്ളതു്. പുതിയ കണ്ടെഴുത്തു നിശ്ചയമായും തടയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽഉണ്ടാകുന്നതായ ഏതു കായ്മയെയും അനുകരിയ്ക്കുന്നതു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു പതിവായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന ഒന്നാകുന്നു. അതു പോലെയുള്ള ഒരവസ്ഥയാണു് കണ്ടെഴുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചും വന്നിട്ടുള്ളതു്. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽകണ്ടെഴുത്തു നടത്തി കരം കൂട്ടിയതു് എങ്ങനെയാണു് എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു് സർ. സി. ശങ്കരൻ നായർ ഈയ്യിടെ മലബാറിൽവച്ചു ചെയ്തതായ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിവിടെ വായിയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

"Quoting extensively from a former civilian named Thackeray who was mainly responsible for bringing into being the present "Ryotwari System," Sir Sankaran showed that the present land revenue system had a poltical basis. Mr. Thackeray says that in those times each man in Malabar and South Kanara had a small plot of land of his own which he cultivated and on which he lived. The cultivator was independent spirited and had a great desire to go forward. These great qualities, says Mr. Thackeray must be rooted out of them. A craving for freedom, and an independent spirit should not be fostered in the Indian; that was against the interests of Britain. They did not want Indians as soldiers, statesmen, or judges. It was for these reasons, said Sir Sankaran, that the rytwari system was devised.

The basic principle of the ryotwari system was none other than the idea that after deducting the land revenue, the cultivator should not have anything left with him of the produce except the wherewithal for his meagre subsistence till the next harvest time. Mr. Thackeray's ideas have triumphed. While Lord Curson was Viceroy there was an agitation for assessing land revenue on certain definite principles. The Hobhouse Committee which came later also concurred. But the Government did not budge an inch from their old position. Sir Sankaran had argued at the time of the Montague-Chemsford reforms that the land revenue principles should be laid down and that the Provincial Governments or Settlement officers should have nothing to do with them. The Parliamentary Committee accepted this opinion. But nothing came out of all that. Delegates from Madras were at present arguing before the Joint Parliamentary Committee that Madras should have permanent settlement. Whether permanent settlement comes or not there is absolutely no ground for continuing the present system which is based on political prejudice. In its stead a land revenue system based on sound economic principles should come into force."

അതുകൊണ്ട് ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലും മലബാറിലും നടന്നതായ കണ്ടെഴുത്തിനെ തുടർന്നാണ് ഇവിടെയും കണ്ടെഴുത്തുണ്ടായത്. ഇതിൽ നിന്നും ഇവിടത്തെ കരം വളരെ വളരെ കൂടുതലാണെന്ന സ്പഷ്ടമായി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: കഴിഞ്ഞ സെറ്റിൽമെൻറു കാലത്തു ഉല്പന്നങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിലയും സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിനു ശേഷം ഇപ്പോൾ ഉൽപന്നങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലയും തമ്മിൽ വല്ല വ്യത്യാസവും ഉണ്ടോ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: അതിനെപ്പറ്റി മെമ്പർക്കറിയാവുന്നതിൽ കൂടുതലായിട്ടു എനിയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: മെമ്പർ ആവശ്യപ്പെട്ടതു സാമ്പത്തികാധഃപതനം മൂലം ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞുപോയതു കൊണ്ടു കരം ഇളവ് ചെയ്തുകൊടുക്കണം എന്നാണ്. എന്റെ ചോദ്യം കഴിഞ്ഞ സെറ്റിൽമെൻറു കാലത്തു ഉൽപന്നങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിലയും സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിനു ശേഷം ഉൽപന്നങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇതിൽ ഏതാണ് കൂടുതൽ എന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ എന്നാണു?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: മെമ്പറുടെ ചോദ്യംതന്നെ എനിയ്ക്ക് ക്ലീയറായിട്ടില്ല.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: പ്രസിഡൻറനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ അതു ക്ലീയറാക്കാം.

കഴിഞ്ഞ സെറിൽമെൻറു കാലത്തു നെല്ലിനോ, മറ്റുൽപന്ന സാധനങ്ങൾക്കൊ ഉണ്ടായിരുന്ന വിലയെക്കാൾ കൂടുതൽ വില സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിനത്തിനുശേഷം ഈ വക സാധനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നില്ലെ?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: അന്നത്തേക്കാൾ നിശ്ചയമായും ഇന്നത്തെ വില കുറവാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അഥവാ അങ്ങനെ ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും അന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ നിന്നും ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം വളരെ മാറിപ്പോയിരിയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഇന്നത്തെ ആദായം ചിലവിനു തന്നെ മതിയാകാതെയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.

MR. KOMILEZHATHU SANKARAN: ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ വന്നിട്ടുള്ള വ്യത്യാസം നിമിത്തം ചിലവ് കൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു ഗവണ്മെൻറാണോ ഉത്തരവാദി?

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI: തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മക്കു പര്യാപ്തമായ വിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെൻറു നൽകിയതു കൊണ്ടു നിശ്ചയമായും ഗവണ്മെൻറു തന്നെയാണ് ഇതിനുത്തരവാദി. തൊഴിലില്ലായ്മക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിൻെറ കടമയാണ്.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. M. N. NARAYANA MENON: മിസ്റ്റർ ബാലകൃഷ്ണൻതമ്പി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായികരംഇളവുചെയ്യുകൊടുക്കണം എന്നുള്ളസംഗതിയെപ്പറ്റിപറയുകയാണെങ്കിൽ അസംബ്ളിയിൽ തന്നെ ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു വേണ്ടവാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തി ഒരു ഉപക്ഷേപവും ഒരു പ്രമേയവും പാസാക്കിയതിൽനിന്നും അധികമാളുകളുടേയും അഭിപ്രായം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ ഭൂനികുതിയിൽ പന്ത്രണ്ടരശതമാനം കുറവുചെയ്തതായി ഈ കഴിഞ്ഞകൊച്ചിയിലെകൌൺസിൽനടപടികളിൽ നിന്നും മനസ്സിലായി. കരംകുറവുചെയ്യണമെന്നുള്ളതിനെസംബന്ധിച്ചു വലിയ വാദപ്രതിവാദം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമോ; അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ കൂടുതലായിധരിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമോ ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ കരംഇള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വുചെയ്യുന്നതിന് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന് ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾതന്നെ പ്രസ്താവിക്കയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെസന്തോഷമായിരിക്കും. അതല്ലാത്തപക്ഷം ഈ കൌൺസിൽ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്താൽ ഗവണ്മെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങൾക്കുള്ള മതിപ്പു കുറഞ്ഞതിനിടയുണ്ട്. അസംബ്ലിയിൽ പാസാക്കിയ ഉപക്ഷേപം അനുസരിച്ചു ഇൻസ്പെക്ടസ്സിൻെറ പേഴ്സനൽ അസിസ്റ്റൻറിനെകൂടിയുണ്ടാക്കണം എന്നുള്ള സംഗതി ചിങ്ങം ഫ–ാനു മുതൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണം എന്ന് ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സിലോൺ കൊപ്രായ്ക്കു ഗവണ്മെൻറു നൽകിയിരുന്ന ആനുകൂല്യം പിൻവലിച്ചതിലും ജനങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ട്. അതോടുകൂടി ൫ ശതമാനം കരംകൂടി ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു ഗവണ്മെൻറു പാത്രമായിത്തീരും എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല.

കണ്ടെഴുത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് എൻെറ പലസ്നേഹിതന്മാരും ഇവിടെ പ്രതിപാദിയ്ക്കുകയുണ്ടായി, അസംബ്ളിയിലും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം വാദപ്രതിവാദം നടന്നു. അതിനാൽ ഇതിൻെറ അനാശാസ്യതയെപ്പറ്റി കൂടുതലായി പറയേണ്ട ആവശ്യം തന്നെയില്ല. കണ്ടെഴുത്തു കൊണ്ടു കരംകൂട്ടാൻ ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കാലംനല്ലതല്ല. കണ്ടെഴുത്തുതന്നെ നിറുത്തിവച്ചാൽ കരംകൂട്ടിയേയ്ക്കുമോ എന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഭയത്തിനു അടിസ്ഥാനമില്ലാതാകും. അതിനാൽ ഈയവസരത്തിൽ കണ്ടെഴുത്തു നിറുത്തിവെയ്ക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും എന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം.

ഗവണ്മെൻറിൻെറ വരവുവർദ്ധിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ചിലവു ചുരുക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്. ദേവികുളത്തു പ്രത്യേകം കമ്മീഷ്ണർ ആവശ്യമില്ലന്നു ഇതിനുമുൻപുനടന്നപല അസംബ്ളിയോഗങ്ങളിലും കൌൺസിലിലുംജനപ്രതിനിധികൾപ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതാവശ്യമാണെന്നു് ഗവണ്മെൻറുവിചാരിക്കുന്നതു ഒരു യൂറോപ്യൻകമ്പനിക്കാർക്കുവേണ്ടിമാത്രമാണു്. ഇതുനിമിത്തം നമുക്കു് രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ നഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഒന്നാമതു് ചിലവുവർദ്ധന, രണ്ടാമതുജനങ്ങളുടെ അഭിമാനക്ഷയം. ദേവികുളത്തു് ഉള്ള ഏതാനും യൂറോപ്യന്മാരെ ഭരിയ്ക്കുന്നതിനു് നാട്ടുകാർക്കു പ്രാപ്തിയില്ലഎന്നല്ലേ ഇതുകൊണ്ടർത്ഥമാകുന്നതു്. ഇതുയധികം വിദ്യാഭ്യാസം നമുക്കുണ്ടന്നു് നമ്മളുംമറുനാട്ടുകാരും മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന ഈ രാജ്യത്തു് യൂറോപ്യന്മാരെ തിരിയ്ക്കാൻനാട്ടുകാക്ക് സാധിക്കുന്നില്ലഎ ന്നവരുന്നതു് വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഈ നാട്ടിന്റെ അഭിമാനത്തിന്ന് ഒട്ടും തന്നെ പോരാത്തതാണു്.

Mr. H. O. L. MARIKAR (*Minachil cum Devicolam*):റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അല്ലാതെ മാറ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ യൂറോപ്യൻഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ലേ?

Mr. M. N. NARAYANA MENON : ഇപ്പോ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റിയാണു പറയുന്നതു്.

Mr. H. O. L. MARIKAR : യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സർവീസിലുണ്ടെങ്കിൽഅവരെ ദേവികുളം കമ്മീഷ്ണർ ആക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിരോധമില്ലല്ലോ?

Mr. M. N. NARAYANA MENON : ഒരു വിരോധവുമില്ല. എന്നാൽ യൂറോപ്യനേ ഇതിനു പാടൊള്ളൂ എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് തെറ്റാണു്.

Mr. H. O. L. MARIKAR : ഇപ്പോഴത്തെ ദേവികുളംകമ്മീഷ്ണർ വന്നിട്ടു വളരെക്കാലം ആയില്ലേ?

Mr. M. N. NARAYANA MENON: ആയി. അദ്ദേഹത്തെ ഉടനെ തന്നെ പിരിച്ചു വിടണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. മേലാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നു മാത്രമേപറയുന്നുള്ളൂ.

മൂന്നാറിൽ നാട്ടുകാക്ക് ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുത്തുകൂടാ എന്നു വ്യവസ്ഥയുള്ളതായി കേൾക്കുന്നതു് ശരിയാണെങ്കിൽ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

കരംഇരുപത്തഞ്ചു ശതമാനം കുറച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെകുടം പിരിവുസംബന്ധിച്ചുകർശന നടപടികൾ നിറുത്തിവെയ്ക്കണം എന്നുകൂടി എനിയ്ക്കുപേക്ഷയുണ്ടു്. അടുത്തകുടം വരെയെങ്കിലും നികുതിദായകന്മാക്ക് അവധിനീട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. കർശന നടപടിഇനത്തിൽ ൧൭൦൦൦ രൂപാ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു ഈടാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതു് വളരെ കഠിനമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥ മോശമാണെന്നുസർക്കാർ ഗസറ്റിലെ ഓരോവശവും വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടു്. മുതുങ്ങിയതുകകുടം വസ്തുക്കുടം ലേലത്തിനായി പരസ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയം തകർന്നുപോകുന്നു. അതിനാൽ നിർബന്ധനടപടിനിറുത്തിവയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Narayana Menon]

പൊന്നും വിലകൊടുത്തു സ്ഥലം എടുക്കുന്നവിഷയത്തിൽ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ വളരെ അമാന്തം കാണിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ഒരു സംഗതിപറയാം. കോട്ടയം കുമരകം റോഡിനുവേണ്ടികുറെ സ്ഥലം പൊന്നും വിലകൊടുത്തെടുക്കാൻ അനുവദിച്ചു. എട്ടുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും സ്ഥലം ഇതുവരെ എടുത്തിട്ടില്ല. സ്ഥലത്തിനുകൂടിപ്പോയാൽ ൨൦൦൦ രൂപായ്ക്കുകൂടുതൽ വിലയേ വരികയുള്ളൂ. ഈ റോഡിനുവേണ്ടി ആറേഴായിരം രൂപാപൊതുമരാമത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു രണ്ടുമാസത്തിനകം ചിലവുചെയ്യേണ്ടസ്ഥലംകിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു വേലനിറുത്തിവച്ചിരിയ്ക്കയാണ്. സ്ഥലംഎടുത്തുപൊതുമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ എല്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അതിലേക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ളപണം ലാപ്സായി പോകയും തന്നിമിത്തം ആവേല നടക്കാതിരിയ്ക്കാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യും. അതിനാൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടനായ ലാൻഡുറവന്യുകമ്മീഷ്ണർ ഈ സംഗതിയിൽ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെയ്ക്കണം.

വേമ്പനാട്ടുകായൽതീരത്തുള്ള പാവപ്പെട്ടവരായ തെങ്ങുകർഷകരുടെ തെങ്ങുകൾക്കു മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതായ കടിലുകർഷകരുമുതലായവരെ കെട്ടുന്നതിന് വേണ്ടസഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെഅറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടേ?

കണ്ടുകൃഷിപ്രത്യേകം ഇനമായിട്ടു ചേർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു് ലാൻഡുറവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ്. കണ്ടുകൃഷിക്കാർക്കുഏറ്റവാനുകൂല്യമാണ് ഗവണ്മെൻറുചെയ്തുകൊടുക്കാൻ പോകുന്നതു്? അവരുടെ നെല്ലിൻെറ വിലഏറ്റുചക്രുമാക്കിത്തീർക്കുകയും കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണ്ടതു് അത്യാവശ്യമത്രെ. അവരുടെ സ്ഥിതിവളരെ പരുങ്ങലിലാണ്.

കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തിനു മോചനം ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ഋണമോചനത്തിനായി മറുപല രാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ളതുപോലെ ഇവിടെയും എന്തെങ്കിലും ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. പേരിനുമാത്രമുള്ള ട്രസ്റ്റത്തു ജാമ്യബാങ്കിൻെറ ഇപ്പോഴത്തെ നില മാറ്റി കുറേക്കൂടി ലിബറലായിട്ടും അനുഭവത്തോടുകൂടിയും പെരുമാറുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുചെയ്യണം എന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ ൫൦ ലക്ഷം രൂപായിൽ കുറയാത്ത ഒരു സംഖ്യകൊണ്ടാണ് ട്രസ്റ്റത്തു ജാമ്യബാങ്ക് തുടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ മുടക്കിയിട്ടുള്ളതുക ൫ലക്ഷംരൂപാ മാത്രമാകുന്നു. ഈ അഞ്ചുലക്ഷംരൂപാ തന്നെ ജനങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചില്ലല്ലൊ എന്നു പക്ഷെ ഗവണ്മെൻറു പറയുമായിരിക്കാം. എ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നാൽ അതു ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ രീതിയിലുള്ള പിശകുകൊണ്ടാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ ബാങ്കിനെ സഹകരണതത്വം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിവേണ്ടഭേദഗതികൾ ചെയ്താൽനന്നാകും.

പുളവൽപതിവിനെസംബന്ധിച്ച ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നരണ്ടു വാക്ക് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുണ്ട്. മന്നാൻകണ്ടം എന്നപുളവൽ ഭൂമി വലിയ ബ്ലോക്കുകളായി ഓരോരുത്തക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കാതെ അൻപതൻപതുപേക്ക് ഒന്നിച്ചുചേർന്നു കൃഷിചെയ്യത്തക്കവണ്ണം കോ വാപ്പറേറീവ് ബോഡിസ്സിലോമറൊ പതിച്ചുകൊടുത്തു ഒരു കാളനിയാക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട സഹായസൌകര്യംക്രെടി അവക്കു നൽകുന്നപക്ഷം ഇവിടത്തെ ഭൂനികുതിയിൽ ക്രമേണ കിട്ടുന്നതിനു എളുപ്പമുണ്ട്. ക്രമാതെതൊഴിലില്ലായ്മക്കും സ്വല്പം പരിഹാരമുണ്ടാകും.

കരത്തെസംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്നതീരുമാനം കേൾക്കുന്നതിനു ഔൽസുക്യത്തോടുക്രെടി ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കും. ഈ കൌൺസിൽ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് അനുഭാവത്തോടുക്രെടിയ തീരുമാനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: In opposing the demand made by the official member, I wish to make a few observations with regard to the administration of the Land Revenue Department. In the first place I have to remark that in spite of the economic depression, the department has not shown any sympathy towards the tax-payers. The economic depression in the State has been clearly and vividly pictured by the present Land Revenue Commissioner, in the report published by him as Census Commissioner. He says that the depression has reached its climax. In part I of the Census Report in paragraph 43 this is what he says :—

> "The prices of all commodities have slumped heavily. The fall has been much heavier in the prices of raw products which form the bulk of the exports from Travancore than in those of imported manufactured goods. The prices of paddy, cocoanut products, pepper, ginger and other articles produced by the ordinary cultivators have dropped by 40 per cent. or even more. The rubber industry has practically been paralysed, and tea is struggling hard to keep itself alive. Wages have gone down and unemployment has increased. Trade has diminished in volume and value. Money has become scarce and banks have reached the rockbottom of their resources. The people are abandoning their luxuries and are finding it difficult to provide even for necessities. The rich, the poor and the middle classes alike have been engulfed in this whirlpool of economic depression The distress is becoming worse day by day and everybody is praying and hoping for its early removal."

In view of this alarming report, I ask you, Sir, in all humility, what action Government have taken for ameliorating the condition of the poor ryots. Throughout the country the agricultural industry is in a state of deep depression. The exhaustion of the soil is fast proceeding, the cropping is becoming more and more inferior and the crop

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

yield is declining. Our peasantry is not in any way inferior to the peasantry in any other part of the world, in point of industry, frugality or patient suffering. Yet, in spite of all these, we find them completely in a miserable plight. My humble view is that the time is come for a general reduction of the state demand on land by forty or fifty per cent. It is also my earnest request that an agricultural commission should be appointed immediately to enquire into the condition of the agricultural population in the State and to suggest measures for relieving them from their distress. Sir, histories of various countries in the world teach us that it is when the paying capacity of the people diminishes, or when it becomes impossible for them to bear any more burden of taxation, that agrarian revolutions step in and Bolshevic principles take deep root in the country—all tending to disturb the equilibrium of society. Every Government ought to be careful of such growing evils. Attempts should therefore be made to improve the present condition of the agricultural population of the country and to rescue them from the load of debt that at present overwhelms them. Useful and important measures for the promotion of agricultural prosperity, for example irrigation and scientific agriculture, should be taken up in all earnestness. I would also suggest that a large number of agricultural banks should be established solely to benefit the agricultural population. The Co-operative Societies and the Land Mortgage Bank do not really advance the interests of the poor ryots. No doubt, loans are now advanced from the Land Mortgage Bank for the liquidation of prior debts, but recently, a mischievous circular has been issued declaring that agricultural loans will not be treated as prior debts charged on property. That circular has created very many difficulties and it should be withdrawn immediately so that it must be made possible and easy for those ryots who have taken agricultural loans to pay up the same by raising loans from the Land Mortgage Bank. There is also much scandal about the disbursement of agricultural loans. While the applications of several persons are pending disposal for months and months together we find that those who are able to command influence are always successful in securing agricultural loans whenever they want. The sum of one lakh of rupees provided in the budget for agricultural loans for Kuttanad is too paltry and inadequate for the needs of the locality. From the Administration Report of the Department for 1107 we find that coercive steps were suspended, as an act of kindness, sympathy or benevolence, but, this concession was of not real benefit to the people as it was announced only at the fag end of the year, *viz.*, in July 1932 (*i e* about the end of Mithunam or the beginning of Karkatakam), when the department had practicaly collected all the dues. It is also seen from the Administration Report that the receipts under demand notices have enormously increased as compared with the figures of previous years. This clearly and unmistakeably indicates that coercive steps were rigorously and vigorously taken by the department against the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

defaulters. This inference of mine gains considerable strength and support from another important fact, namely, that there has been an enormous increase in the miscellaneous revenue which has increased by Rs. 23,045. We also see that the number of distraint or attachment notices have also increased out of all proportion.

In this connection, I would also suggest that the policy followed by the department in selling lands for arrears of revenue should be completely abandoned. There is no harm in Government realising their revenue by attaching and selling the produce of lands, but Government should not deprive people of their homesteads. It is also said that there is a decrease of about Rs. 22,500 under Sanchayam revenue and this is attributed to the prevailing economic depression. At the same time we are told that the revenue under miscellaneous items has increased.

How are we to reconcile these? The only possible, reasonable and logical inference is that the people have been oppressed, nay even fleeced by the tax-collectors. We have been told that demand notice fees were not collected if the notices were not actually served or the dues were paid in the meanwhile. But as a matter of fact we know, Sir, that this rule is more honoured in its breach than in its observance. As a matter of fact, demand notice fees are being collected even when the notices are only in the course of preparation in the office.

We are not able to understand why, in the Devicolam Division alone, extension of time was granted for the realisation of the sale proceeds of Government lands, while in all other taluks the amounts are realised by coercive steps. It is not at all creditable to the department that, out of the 15,600 acres ear-marked for the registry in favour of depressed classes, only 3,453 and odd acres alone were actually registered leaving a big balance of 12,146 and odd acres. It is also deplorable that an extent of 92,175·36 acres of lands was left uncultivated in 1107, in the Kannan Devan Hills. The Government must either resume the lands from the Company or insist on the lands being cultivated. The non-cultivation of such extensive areas causes loss of revenue to the State.

MR. H. O. L. MARIKAR: Is the member aware that the K. D. H. P. Company holds a lease on concessional terms for ninety-nine years?

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: That is why I said that Government must withdraw the concession in regard to the area left uncultivated.

MR. H. O. L. MARIKAR: May I point out to the member that it is under an agreement that the lands have been granted to the Company?

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: I think, under the agreement, Government have power to insist on the whole area being cultivated.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

In the matter of agricultural loans, I would request Government to consider the feasibility of granting extensions of time especially in these days of economic depression.

Lastly, Sir, I would point out that the percentage of charges to the collections which now comes to 26·4 per cent. is too high. A substantial reduction will have to be made in the expenditure.

With these few observations, I oppose the demand made by the official member.

MR H. O. L. MARIKAR: I strongly support Mr. Balakrishnan Tampi's motion; but I do it against my conviction. Because, I stand for taxing the rich and utilising that money for the benefit of the poor. The remission of land tax does not help the poor in any way. It only helps the rich to become richer. It is only the land-holders that will be helped if land tax is remitted, and the number of land-holders in Travancore is small compared to the number of poor people in the country. The poor people in Travancore, for example the disabled, the unemployed and the beggar population, are taxed much more than the poor people elsewhere. For instance, salt tax here is higher than that in British India; and salt is a commodity which the poor want as much as the rich. Therefore it is that I said that the Travancore Government is collecting more from the poor people than other Governments in other parts of India. At the same time Government are not doing much to ameliorate their condition. It may be mentioned that a certain area of land is earmarked for registry to the depressed classes. I wonder what a Pulaya or a Paraya, who has been working all along even without proper clothing, and leading a life of misery, can do with an acre or two of land in some corner of Travancore. Why not the Government utilise all the money or major portion of it that they collect, by indirect taxation, from these poor persons, in building cheap sanitary quarters for them in different parts of the country, so that they may live comfortably and cultivate the land.

They may also be given implements and seeds so that any help that Government render them may be such as would enable them to enjoy them. This is not being done now.

Regarding re-settlement, I may say that it is an urgent necessity that the Government should take up the question as early as possible. For, after the last Settlement, large areas of puduval lands have been registered in the names of retired Government officers or those who were Tahsildars and Peishkars and also of influential men. They have money in plenty and have cultivated most of their lands. But it is only a nominal land tax that is now being levied and realised on such lands and these lands must be surveyed, and tax should be recovered on an enlarged scale. But, the Government should consult both the Houses before they take any steps. I stand for taxing the rich as much as possible, if out of the money that is thus collected a greater portion goes to the poor for the amelioration of their condition. If the Settlement question is brought before the two

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Houses, I hope the members will be able to suggest some ways by which the extra amount which the Government may get may be utilised. Once the Government accept the principle by which they mean to spend the money for the benefit of the poor then re-settlement may be immediately taken in hand.

The 25 per cent. remission I do not think, will help the poor in any way, because the people who own lands paying a tax of more than a rupee, as the Government member said, happen to be about sixty per cent. of the land-owning classes, that is about six lakhs, and to them it will be a remission of a few annas only. This trifling sum will not be much to them. I now support this motion in order to bring to the notice of the Government the fact that they are not doing anything for the amelioration of the condition of the poor. Say, for instance, if the subordinate posts of peons, etc., carrying salaries below Rs. 25 are thrown open disproportionately in the Land Revenue Department to the depressed classes and unrepresented communities, certainly there will be happiness in the homes of the poor people. But generally it is not done. In higher appointments also when candidates from depressed or backward communities are available they must be given preference or at least equal opportunity disproportionately, in the matter of initial appointments. For example, if there are 12 vacancies of equal pay and status and there are applicants from different communities applicants belonging to those communities which are backward in education and which are depressed who have not at present got employment in proportion to their number may be given the posts disproportionately. Only such actions of Government will bring sure happiness to the poor. So long as the Government do not take any strong steps in this matter I cannot support this demand. By strong steps, I mean, that Government must compel the head of the department to follow certain directions in regard to the recruitment of subordinates. If the head of the department violates those directions and gives the appointments to members of his own community and if the Government keep quiet as is done at present these vagaries will continue for ever. Instead of keeping quiet Government should see that strong disciplinary action is taken against that officer.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Does the member advocate the principle that once a man from the depressed classes is appointed he should be allowed to supersede several others who have already entered service before him?

MR. H. O. L. MARIKAR: I do not talk about that. I am only talking about initial appointments when there are vacancies. The question of superseding has not arisen. Even if the demand now asked for is vetoed certainly Government is likely to certify and if that is done it is an action taken by Government against the wishes of the House. So also if the head of the department does anything against Government orders, should not the Government use their power and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. H. O. L. Marikar.]

take action against that officer? Although there are G. O's asking heads of departments to admit a certain proportion of depressed classes and backward communities into the service, generally they are not carried out. If those things are carried out there will be no dissatisfaction. This dissatisfaction in the land is created specially by the members of Government who are in charge of the departments by not doing justice to the people at large.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Sir, may I know whether the member is in order in saying this when the Land Revenue Department is under discussion. I never wanted to raise a point of order but unfortunately the general question of recruitment is being discussed. I want to know whether that is in order.

PRESIDENT: It is in order so long as it applies to the Land Revenue Department.

MR. H. O. L. MARIKAR: So, I am for finding any extra amount for the amelioration of the condition of the poor.

I shall now inform the House how reckless or careless about the poor people the Land Revenue Department is. In Anjanad the villagers have been clamouring for a small irrigation tank which would cost only a couple of thousand rupees for the last four or five years. But no action whatever is taken about that, because almost all the holders of lands there are poor people. If the inhabitants were influential or rich, then certainly the attention of Government would have been directed towards them.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: In supporting the motion I also beg to agree with the rest of my friends who say that a remission of 25 per cent. of the land tax must be given. The economic depression, Sir, has been so long with us that it has almost become normal. It has become almost impossible for the ordinary tax-payer to pay his dues to Government. Again in times like these it is customary with Government to make such remission. We have seen it done elsewhere. To quote only one example, a similar thing has been done in the sister State of Cochin. For another reason also this is absolutely necessary. There is a growing feeling in the country that the Government do not come to the aid of the people when they are hard pressed. There is, they feel, a lack of sympathy on the part of the Government and if a remission of this kind is advocated by this House and approved by the Government it will certainly go a great way to establish a better relationship between the rulers and the ruled. For this reason, therefore, I urge that this motion must be accepted by the Government. Another argument that has been adduced by my friend, Mr. Balakrishnan Tampi, was as regards the re-settlement. The question has been raised whether re-settlement at this time is necessary or not.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: May I know if the remission of 25 per cent. advocated by the member is allowed, what percentage of the agriculturists will be directly benefited by this remission?

Mr. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: I can only say that a large percentage of the agriculturists would be directly benefited by it. It is the majority that is concerned.

Coming to the question of re-settlement, I concede that we should be on our guard in considering this question. A re-settlement, none will advocate, if it is distinctly for the purpose of increasing the taxation. I put a question to my esteemed friend Mr. Padmanabhan Tampi whether he has got any objection to advocate re-settlement even if Government gave the assurance that it was not for the purpose of increasing the taxation but only to rectify the past mistakes and he answered me by saying that such a settlement was impossible. I cannot catch the member. If the Government come forward and say definitely that re-settlement is not for the purpose of increasing the taxation but, as my esteemed friend Mr. Govindan put it, for mitigating the several anomalies existing in the present system of taxation, why not that re-settlement be approved of? A re-survey certainly must be had with a view to rectify the old mistakes and if along with a re-survey the Government propose to have a re-settlement also effected, after assuring us that no fresh taxation will be levied, why not we accept it? Even supposing an increased taxation is expected to accrue when a re-settlement is to be effected, I think this is the proper time to have the re-settlement effected, because this is the time of economic depression when our agricultural produce does not fetch adequate price. So the Settlement will be governed by the price of the produce that now obtains in the country. If that is so, it will be advantageous from the view point of the ryot (*Interruptions*). I am not quite sure of that. It is only in courts of law. But in a case like this I am sure the amount of tax will be governed by the existing prices. Even if it is the average of some years, so long has been the economic depression with us that the average also will not be far high.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: What is the duration of a period of settlement that is accepted by authorities throughout the world?

Mr. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: 30 years.

Mr. K. P. NILAKANTA PILLAI: What are the special reasons for the member to advocate that it is high time that a re-settlement is started?

Mr. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: I said only that this is the proper time. I do not think that if we start work even today, we shall finish it within the next eight years or even ten years.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Is it the opinion of the member that the settlement work should continue at any rate for another generation ?

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: No. I only said that from the point of view of the tax-payer, I believe, it is distinctly advantageous to him to begin settlement work right on.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: What is the nature of the calculation of prices to be considered in fixing the settlement rates ?

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PINICKAR: That question does not arise here.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I bow to the ruling of the member.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Thank you very much.

MR. M. GOVINDAN: Are there not certain taluks which have been settled first and certain others which have been settled later on and are there not some taluks in which Settlement operations have been completed before 30 years ?

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Exactly. To be precise in the matter of the period, those taluks the settlement of which was taken up first on the previous occasion may be taken up now to begin with.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Will it not contravene the provisions of the Settlement Regulation ?

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: How ?

PRESIDENT: I think we are getting beyond the scope of the budget. You can continue Mr. Panickar.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Sir, what I say from the point of view of the tax-payer is that it is to his distinct advantage to begin the re-settlement now. It will rectify the several mistakes which are now lying uncorrected. For that purpose at least a re-settlement should be begun. I am sorry my friends are under the impression that a re-settlement always increases the land revenue. At least for the purpose of rectifying the old mistakes and keeping proper accounts of land, there is no objection in beginning the Settlement in right earnest.

There are other reasons also for which I would like to oppose the demand. Efficiency in the department is gradually going down. If the Administration Report is closely read it will be seen that there are several cases remaining undisposed of. Such things cause hardship to the poor tax-payer. Puduval cases, poramboke cases and issue of pattas are not properly attended to. The circuiting officers will have to go round more often as they are enjoined by circulars and attend to these things more efficiently. Greater attention will have to be paid by the head of the department to his instructions being carried out more and more promptly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Another answer which the Government member would be making when the question of remission was discussed was that the Settlement was made as early as 24 years ago when the price of articles was not so high and when copra and other raw products did not fetch so much price. Therefore, he will say that the tax-payer cannot legitimately grudge to pay his dues to Government. Since then it must be understood, several other kinds of taxes were introduced into the country and the capacity of the tax-payer has not grown commensurate with the items of taxation which he has to pay. Therefore, that is no argument.

For these reasons, I beg to oppose the demand and support the motion moved by Mr. Balakrishnan Tampi.

MR. V. S. ARUMUGHAM PILLAI (*Tovala* cum *Agastisvaram*) : Sir, I support the motion brought forward by Mr. Balakrishnan Tampi. It is high time that the Government make a bold and thorough change in their policy as regards land revenue. The cry of the country and the cry of the people are for lightening the burden on land. It is just and proper that the Government do make some concession to the poor ryots. But the Government are not prepared to budge an inch. They are bent upon compelling the poor ryots to pay for meeting all the luxurious establishments. So far as Nanjinad is concerned, the necessity for changing the land revenue policy is still more urgent, because, in the first place the assessment in Nanjinad is the heaviest in all Travancore, nay in the whole of the Indian Empire. On account of the large scale importation of Rangoon paddy, the oppressive taxation and the fall in the productivity of the soil, the ryots of Nanjinad are ruined and are now on the brink of insolvency. In Nanjinad the mere possession of land is felt to be a burden. The ryots are unable with the poor income they obtain from the land to pay the Government tax and meet the cultivation expenses. Under such circumstances anything less than a fifty per cent. reduction of land tax for a period, until normal conditions are restored, will not touch the fringe of the problem. The Government should now go to their rescue. Otherwise, I am afraid the fate of sugar industry in West Indian Islands by the supersession of beetroot sugar will be repeated in Nanjinad which has earned the fair name of the granery of Travancore. Another matter to which I wish to refer is the illegal exaction of tax based on a wrong calculation made by Government in the process of adjusting the *para* measurement in terms of the Nanjinad *Kotta*. This has been pointed out to Government by almost all the members coming from Nanjinad. Stil the Government are very callous and indifferent. On the basis of the wrong calculation, the Government are exploiting a large amount of money from the poor ryots. I may emphatically say that this illegal exaction is nothing but exploitation true and simple. The people of Nanjinad were paying this excess tax for a very long time without feeling it so much because of the fair income from the paddy fields which they were getting formerly. But now they feel it very acutely and I am afraid they have even grown despondent. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumugham Pillai.]

tendency now a days is to abandon land and fly away. Under such circumstances if the Government are not prepared to accede to the demands of the people and boldly venture upon reduction and remission of land tax, it is not possible for a member like myself, who represents the unfortunate and poor ryots, to uphold and sanction the demand of Government. Therefore, I strongly support the motion brought forward by Mr. Balakrishnan Tampi.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Sir, I was carefully listening to the discussion on the motion of Mr. Balakrishnan Tampi here, and also to a similar discussion that took place in the Assembly. There seems to be a sort of agreement with reference to the motion that 25 per cent. of reduction or remission should be allowed in land revenue. I have my own doubts whether even if this remission is allowed, it will go a long way to relieve the poor people or the *de facto* ryots who are in need of remission. Apart from that, while listening to this discussion I remembered a cartoon which I came across in the "Nations Business" of America. It has pictured a procession of citizens each one carrying a banner. Some of the inscriptions in the banners were "reduce taxes, but deepen our harbour; lower taxes, but more money for agriculture; economise, but raise wages; save money, but we must have a new post office; cut taxes, but give us an aviation field watch the purse but drain the swamp; do not spend except for us." These quotations will summarise the discussions in this House. As I submitted at the beginning, I am in perfect agreement to the remission proposed provided it will go a long way to the relief of the ryot. Various suggestions that have been put forward during the discussions seem to summarise the various kinds of demands as follows. First of all there should be a reduction of 50 per cent. land revenue. All right, granted. Then there should be a reduction in the export duty. All right, granted. Then we must have more schools and teachers should be paid better. We must have more roads. Quilon must have its electric supply. Similarly, Nagercoil too must have its electric supply. We must meet the capital expenditure for the Pallivasal scheme. When we think of all these things I do not know what I should say. It has come to that stage. I can understand a reasonable proposition which would go to benefit the ryots. The revenue from the Land Revenue Department comes to about 35 lakhs of rupees and if 25 per cent. is remitted, it will go down by 9 lakhs of rupees. But there is no reliable statistics available to show how many people are going to be benefited by this remission of 9 lakhs of rupees. So far as my constituency is concerned, *viz.*, Chirayinkil and more than two-thirds of Nedumangad taluk, there may be about seven to eight thousand tax-payers in that constituency. Of them those who pay Rs. 25 and more may come to one thousand. The remaining pay below Rs. 5. If this question of remission is agreed to, about seven thousand people will be benefited by one rupee and seven chs.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Does the member know that these seven thousand people have seven thousand families?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Yes, they have families and cattle and bullocks. Therefore, my honest doubt is, when we intend to benefit the poor ryots by this reduction, whether it really goes to benefit them. Then again there is the bigger question. Only about 12 lakhs of tax-payers will be benefited by this remission. The remaining 38 lakhs of people will not be benefited at all. Whether 25 per cent. remission is made or not, complete remission ought to be allowed to those who have lost their crops completely on account of the heavy rains and floods. I know there are many land lords in Travancore who are owning extensive areas.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI: Are there not officials among them?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Yes. In the Nedumangad taluk almost all the officials of Trivandrum own extensive areas.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Is the member aware that they are also in arrears?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: Yes. So, my honest doubt is that this remission will not relieve the large majority of the tax-payers.

Coming to the question of Settlement my point is that this is not at all the period when a re-settlement should be begun.

It is accepted by all authorities both in British India and outside that no period of settlement should be shorter than 30 years. The Settlement has been completed here only in 1911 and until 1942, my humble submission is, that the question of re-settlement should not be mooted at all. And there seems to be some confusion with regard to re-settlement. We have no objection to settlement operations being carried on provided there is no enhancement of taxation, but to rectify survey maps and all that. I cannot even imagine for a moment how a Settlement could be carried on in compartment system without considering the revenue side but merely confining to the survey sub-division and all those things.

MR. M. GOVINDAN: Does the member know that there are many trees enjoyed by people for the last 20 years and more for which they are not paying any tax?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI: I am very thankful to the member for having put such a question. In understanding this question of Settlement we have to understand the broad principles and propositions laid down by financiers all over the world. One of the principles accepted by all before beginning an operation of re-settlement is this. It is an accepted maxim that in course of time as population increases and more labour and expenditure are devoted to cultivation, the share taken by Government by direct assessment may be expected to go down still further. The second maxim is, whether it be Poramboke

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

land or Cherikal land or any other land, when it is cultivated by a private individual and when a large amount of money has been spent for improving it, to that extent, the new settlement operations should not be conducted in such a way as to deprive the citizen the benefit of the money spent and improvements effected by him in improving his land. That is another aspect. Thirdly, the Settlement is not expected for a period of 30 years unless it is a hilly or forest land which is inaccessible. In all such cases Settlement is carried on before the expected period of 30 years. There are several other broad questions or principles in conducting or starting re-settlement operations. These have to be borne in mind. That is the reason why I said that it is not at all desirable. I do not even stop there. According to the modern notions of re-settlement, re-settlement is not at all thought of in a country where the rainfall is normal, where nearly 80 per cent. of the land available for cultivation is under cultivation, where the country is not subjected to vicissitudes of seasons, and where the land is fully cultivated, rents paid and agricultural production not liable to violent fluctuations. It is sufficient if the Government demands are adjusted once in 30 years. In backward tracts alone re-settlement operation is conducted within the expected period of 30 years. But so far as Travancore is concerned except a small fall in the prices and the recent floods and other havocs caused by them other conditions are normal. Even after the period of 30 years a Settlement is not necessary with reference to the conditions prevailing in Travancore. Thirdly, Sir.—

PRESIDENT: Your time is up.

The Council adjourned for lunch at 1-20 P. M. and re-assembled at 2-5 P. M.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla cum Pattanamtitta*): ഭൂനികുതിയിൽ ൨൫ ശതമാനമൊ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശതമാനമൊ ഇളവുചെയ്യുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി ഈ സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരേനിലയിലാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഭൂനികുതി നിശ്ചിതമായ ഒരു ആദായമാണു്; മറ്റുള്ള ആദായങ്ങൾ എല്ലാം അനിശ്ചിതങ്ങളാണ്. ഈ നിശ്ചിതമായ ആദായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരിക്കുന്നതു്. നിശ്ചിതമായ ആദായത്തെ അവഗണിച്ചിട്ടു അനിശ്ചിതമായ ആദായത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരിക്കുന്നതിനു ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. ഭൂനികുതികൊടുക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടമില്ല. അതു കൊടുക്കുന്നതിനും അവർ തയ്യാറാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് നികുതികൊടുക്കുന്നതിനു അവർക്കു അസൌകര്യമായിരിക്കുന്നതു്. ബഹുസഹസ്രം വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്നതായി പരസ്യങ്ങൾപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്രമാത്രം വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്നതിനു വസ്തു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉടമസ്ഥന്മാർ സന്മനസ്സോടുകൂടി ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയില്ല. നിവർത്തിയി ല്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്. ഭൂനികുതിയു ടെ ഭാരംമാത്രമല്ല ഇതരനികുതിഭാരങ്ങളും ജനങ്ങളിൽ ധാരാളമായി വർ ദ്ധിപ്പിച്ചു അവരുടെ ധനത്തെ ഗവണ്മെൻറു ചൂഷണംചെയ്തു അപഹരി ച്ചെടുക്കുന്ന നയംകൊണ്ടാണു് ജനങ്ങൾക്കു നികുതികൊടുക്കുന്ന വിഷയ ത്തിൽ വിഷമംഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ൨ ൦ സെൻറു വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഭൂമി ഒരാൾ അനുഭവിക്കുന്ന എങ്കിൽ അതിൽ ൨ ൦ തെങ്ങു നട്ടുപിടിപ്പിക്കു ന്നു. അതിൽനിന്നും ൨. ൦ രൂപാ ആദായംകിട്ടും, ൨ ൦ രൂപാ ആദായം കിട്ടുന്ന ആയകെട്ടവസ്തുവിനു നാലൊ അഞ്ചൊ ചക്രംമാത്രമെ കരംകാ ണുകയുള്ളു. ഈ അഞ്ചുചക്രം കൊടുക്കുന്നതിനു യാതൊരുവിഷമവും ഇല്ല. എന്നാൽ ഒരു ഭാര്യയേയും രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്ന തിനു ഈ ൨ ൦ തെങ്ങിൻെറ ആദായംകൊണ്ടു സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊ ണ്ടു അയാൾ ചുമതലയേറിയ ഇതരജോലികൾചെയ്തു ആദായം ഉണ്ടാ ക്കിയാണ് അയാളുടെ കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നതു്. ഇങ്ങ നെ ഇതരജോലികൾചെയ്തു ആദായംവരുത്തി കുടുംബത്തെ സംരക്ഷി ക്കുന്ന ഒരാൾ അല്പമെങ്കിലും ഭൂമി അനുഭവിക്കുന്ന എങ്കിൽ അതിൻെറ കരംകൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ഒട്ടും മടിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാ ണു് ജനങ്ങൾ ഭൂമിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ സന്താന ങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടു്. സന്താനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കേ ണ്ടകാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിക്കണം. ഭൂനികുതിയും കൊടുക്കണം. ഭൂനികുതികൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി അയാളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പ്രതിമാസം നാലും അഞ്ചും രൂപാ സ്കൂൾഫീസായും കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജന ങ്ങൾ ഭൂമിവിറ്റും അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നു ണ്ടു്. കുട്ടികൾപഠിച്ചു പരീക്ഷകൾ പാസായി ഉദ്യോഗവും മറ്റും കിട്ടി യതിനുശേഷം ഭൂമി തിരിയെ വാങ്ങിക്കുമെന്നാണു് അവരുടെ പ്രത്യാ ശ. ആ സ്ഥിതിക്കും ഒരാൾതൻെറ ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാ കുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ചിലവി ൻെറ വർദ്ധനവും ഇതരചിലവുകൾനിമിത്തവുമാണു ഭൂനികുതികൊടുക്കു ന്നകാര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നതു്. നികുതികൊടുക്കാത്തതിനാ ൽ അനവധിവസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടു്. കൃഷിവായ്പയെടു ത്ത പണം തിരിയെകൊടുക്കുന്നതിനു നിവർത്തിയില്ലാതെ ആ വസ്തു ലേലംചെയ്യുമ്പോൾ തിരുവല്ലായിലും പത്തനംതിട്ടയിലുംവച്ചു ഒരു ചക്ര ത്തിനു ഗവണ്മെൻറുതന്നെ ലേലത്തിൽപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എൻെറ സ്നേഹി തൻ മിസ്റ്റർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള നികുതിമുടക്കന്മാർ ൧൫ ലക്ഷംമാത്രമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ഉള്ളൂ എന്നുപറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ നികുതിദായകന്മാരെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിതംകഴിക്കുന്നവരുടെ കണക്കുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ മുപ്പത്തിആറ്ലക്ഷമൊ നാല്പത്തിഎട്ടലക്ഷമൊ വരുന്നതാണു്. ആസ്ഥിതിക്കു ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും നികുതിദായകന്മാരായിട്ടുതന്നെ വന്നുചേരുന്നതാണു്.

അസംബ്ളിയിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദംനടന്ന അവസരത്തിൽ കൃഷിപ്പിഴഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ പ്രത്യേകം നിർണ്ണയിച്ചു ആ വസ്തുക്കൾക്കുമാത്രം നികുതികുറച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ലാൻഡു റവന്യുകമ്മീഷണർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടു ഡ്രൈലാൻഡ്സിന്റെ സ്ഥിരമായ ആദായത്തിനു യാതൊരുദ്ദ്യുവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വെറ്റ്ലാൻഡ്സിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പുഞ്ചകൃഷിക്കും യാതൊരുദ്ദ്യുവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. വിരിപ്പുനിലങ്ങൾക്കാണു് നഷ്ടം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മൊത്തമായുള്ള നഷ്ടം പറയുകയാണെങ്കിൽ ആയിരപ്പറനിലം കൃഷിയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു പത്തൊ അൻപതൊപറ നിലത്തിനുമാത്രമെ ദോഷം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു വെള്ളപ്പൊക്കംനിമിത്തം കൃഷി നഷ്ടമുണ്ടായിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾക്കുമാത്രം കുറം കുറച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നികുതികുറയ്ക്കുണ്ടകായ്യം അത്യാവശ്യമായി വന്നിട്ടുള്ളതു വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടുള്ള കൃഷിനഷ്ടംനിമിത്തം മാത്രമല്ല, സാമ്പത്തികാധഃപതനംകൊണ്ടുകൂടിയതാണു്. ഗവണ്മെൻറിനു കരം ഇളവാകാതിരിക്കുന്നതു അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടു ഭൂനികുതി കുറയ്ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു സ്ഥിതിഇല്ലെങ്കിലും അതു കൊടുക്കുന്നതിനു ജനങ്ങൾക്കു തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തഗതിനാൽ ൨ ൫ ശതമാനം കുറച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

റീസെറ്റിൽമെൻറു എന്നുകേൾക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ പലർക്കും ഭയം തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. അതിലേക്കുള്ള ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കുന്നതിനുമാത്രമെ ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആ മെമ്മോറാണ്ടം ഈ സഭയിൽ അവതരിക്കുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടത്താവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു റീസെറ്റിൽമെൻറിനെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നുമില്ല.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: മുമ്പിലത്തെ സെറ്റിൽമെൻറു മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതു അന്നു ദിവാൻജിയായിരുന്ന രാമയ്യങ്കാർ അവർകൾ ആയിരുന്നു എന്നറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: അറിയാം.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI : ഇപ്പോൾ സെറിൽമെൻറ് മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കുന്നതു ആരാണ്?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: റവന്യൂകാര്യങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പരിചയമുള്ള ഒരു സീനിയർ ദിവാൻപേഷ്ക്കാർ മിസ്റ്റർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയാണ് ഇപ്പോൾ സെറിൽമെൻറ് മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കുന്നതു്.

MR. A. N. VISVANATHA PILLAI : ആ കാര്യം ഈ സഭയോട് ആലോചിക്കാതെയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നറിയാമോ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാകുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി പുനരാലോചിക്കാവുന്നതാണല്ലോ?

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കി ഇവിടെകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതു വേണ്ടെന്നുപറയുകയാണെങ്കിൽ അതിലേക്കു ചിലവായ തുക മുഴുവനും നഷ്ടമാകുകയില്ലേ?

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ആ തുക നഷ്ടമായി പരിണമിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറ് ആ വിഷയത്തിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിട്ടാണു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI (*Ag. Land Revenue and Income Tax Commissioner*) : Sir, the discussion has ranged over a variety of subjects relating to the Land Revenue Department. But I take it that the two most important subjects that have been discussed at length are the question of remission of land tax and the re-settlement. The question of remission of land tax was discussed at length on two occasions in the Lower House and all arguments for and against were brought out in those discussions. The Government definitely stated in the Lower House that the question of remission would engage their anxious consideration and I assure the House that the discussion that has taken place in this House will be very carefully borne in mind by the Government and will receive their very anxious consideration. In the course of the discussion in the other House I pointed out that if a remission of 25 per cent. of the land tax is granted the benefit that a large majority of the tax-payers will derive is almost negligible. I gave the figures then. I pointed out that out of nearly 12 lakhs of tax-payers about 88 per cent. pay a tax of rupees 5 and less per annum and if 25 per cent. of remission is granted the gain that these persons will get is only one rupee and four annas or less. My friend, Mr. Nilakanta Pillai, has rightly emphasised the insignificance of the benefit that a large majority of the tax-payers will get.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Sahib Dr. N. Kunjan Pillai.]

After all what is this gain to the large majority of the tax-payers? Some members said that even half a chackram or one chackram might prove of some substantial help to the individual tax-payer. I ask whether they were serious when they said so. The saving of one rupee four annas and less in a year to an individual—is it going to go a long way in relieving him from his distress?

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: May I ask the Revenue Commissioner when it is distributed among 88 per cent. of the people, is it not a gain to them?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: To each individual it is not a gain worth mentioning. On the other hand it will affect the Government's revenue to the extent of 9 lakhs of rupees.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Does the member say from a mathematical calculation that it is not a proportionate advantage gained by each tax-payer?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLI: It may be proportionate to the amount of tax that each individual has to pay, for instance, if a man has to pay only one rupee a year, the advantage gained will be about 4 annas.

MR. KATTIYATTU SIVARAMA PANICKAR: Does it not show that his capacity to pay is only one rupee?

PRESIDENT: Please do not argue.

MR P. PADMANABHAN TAMPI: May I know what is the percentage Government will lose on the whole receipt by a reduction of Rs. 9 lakhs?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: 9 lakhs is a very large sum.

MR. P. PADMANABHAN TAMPI: When the whole income of the State is taken into account the percentage would be only less.

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: In relation to the total revenue of over 2 crores and odd, this reduction of 9 lakhs may not appear to be much; but it is a large slice which Government can ill-afford to loose.

Again, if a general remission of 25 per cent is granted, as I said the other day, it is going to benefit even those people who really do not deserve such benefit. For instance, the Kannan Devan Hills Concession area is paying a tax of half a rupee per acre. If a general proposition like this is given effect to, the concession will have to be granted to the K. D. H. P. Co. also. Then there are lands which are paying Government one-eighth, one-fourth and one-half of the usual assessment. To them also the same concession will have to be shown.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI: Does the member think that assessment is too low?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: That does not arise.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI: May I ask the member whether the assessment referred to by the member is not fixed by agreement?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: Yes.

Government have sanctioned practically 50 per cent. reduction in respect of Kandukrishi tax. The commutation rate which was 24 chackrams per *para* has been reduced to 12 chackrams per *para*.

MR. M. N. NARAYANA MENON: അന്ന നെല്ലിന് എന്തുവില ഉണ്ടായിരുന്നു?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: മുപ്പറക്ക് ഒരു ചക്രം വിലയുണ്ടായിരുന്നു.

MR. M. N. NARAYANA MENON: അതു് അന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറ്റ്റേറ്റ് ആയിരുന്നുവൊ?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: കമ്പോളവില ആയിരുന്നു.

Some concession has already been granted by way of reduction of tax on rubber lands. Lands which had to pay 2 rupees per acre are now paying only one rupee per acre. Government have reduced the demand notice fee. In the case of four chackrams and less Government have completely given up the demand notice fee. However, the question whether a general remission of 25 per cent. of the tax should be granted or not will receive the anxious and serious consideraion of the Government.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: ഫ്രഥവ-ലെ കരക്കടിഞ്ഞിഖക്കായി പല വസ്തുക്കളും ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടു് എന്നറിയാമോ?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരിക്കാം.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: കരക്കടിഞ്ഞിഖയായ ഒരു ചെറിയ തുകക്കു് വേണ്ടി വലിയ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു് അറിയാമോ?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: അങ്ങനെ കാണുമായിരിക്കാം.

MR KALLUR NARAYANA PILLAI: അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നതു് ജനങ്ങളുടെ ഭാരദ്ധ്യംനിമിത്തമല്ലെ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: സാമ്പത്തികാധഃപ്പതനം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെൻറ് അതിനെപ്പററി നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കുന്നത്.

The Government do not deny the fact that there is economic distress among the people. They are fully aware of it. That is why I say that the sentiments expressed by the members on the other side of the House will be anxiously and seriously considered by Government. It is not possible to give an undertaking off hand that a remission of 25 per cent. will be granted. But the matter will be carefully considered before a decision is made.

Mr. Kallur Narayana Pillai stated that the relief granted for flood damages is not adequate. In some cases partial remission will have to be granted and in other cases complete remission may be necessary. I have called for a statement of affected lands in this connection. As soon as that is received the question of remission will be taken up, and it will be decided where complete remission and partial remission should be granted respectively. Along with this question I may say, Sir, the question of general remission of 25 per cent. will also be very seriously considered by Government.

The other question that has been discussed at great length is the settlement. The Government have not yet taken steps to start settlement operations. They have appointed only a Special Officer to prepare a Settlement Memorandum chalking out the lines on which the settlement, if at all, has to be conducted.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI; Has he not been given instructions as to the lines on which Settlement is to be conducted?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: A G. O. on the subject has been published and an officer appointed to prepare a Settlement Memorandum. There are ever so many questions which have to be gone into before a general re-settlement can be taken up. There is the question of land tax *versus* land and tree tax for instance. There are some lands on which assessment has to be reduced. There is the long standing complaint of the Nanjanadians about the *kottah* and *marakkal* measures. There are also other questions to be gone into. The necessity for considering these questions has been pointed out by the late Mr. Padmanabha Aiyar, the Settlement Dewan Peishkar, in his final report. All these questions will have to be fully considered before a decision can be made by Government in regard to re-settlement.

MR. KALLUR NARAYANA PILLAI: സെറിൽമെൻറ് മെമ്മോറാണ്ടം ഈ സഭയുടെ ആലോചനക്ക് വിഷയമാക്കുമോ?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: അതിനെപ്പററി ജനങ്ങളുടെ ആലോചനക്ക് വിഷയമാക്കിയതിനു മേൽമാത്രമേ ഗവണ്മെൻറ് എന്തെങ്കിലും നടപടിനടത്തുകയുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Public opinion will be invited on the Special Officer's memorandum. Government have not yet decided to start Settlement operations straightway. All that they have done is that a Special Officer has been appointed to prepare a Memorandum.

The survey of our lands is in great confusion. To rectify the existing mistakes a re-survey is absolutely necessary.

MR. M. N. PARAMESVARAN PILLAI; May I know what guarantee is there that the same mistakes will not be repeated?

RAO SAHIB DR. N. KUNJAN PILLAI: Government will take precautions to see that mistakes are not repeated. A re-survey, I say, is very necessary.

I repeat what I have already said. Public opinion will be consulted on the Settlement memorandum before Government decide to start settlement operations and the question of a general remission of 25 per cent. of land tax will receive the anxious consideration of Government. I hope Mr. Balakrishnan Tampi will see his way to withdraw his motion.

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: In the light of the assurance made by the Land Revenue Commissioner I beg leave to withdraw the motion.

PRESIDENT: Is it the wish of the House that the motion be withdrawn?

The motion was, by leave, withdrawn.

PRESIDENT: There are only 3 minutes more for this demand. So I put it that Demand I—Land Revenue—for Rs. 9,03,103 be passed.

The grant was made.

DEMAND II—TAXES ON INCOME.

MR. N. S. RAMAN PILLAI: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 14,820, under Demand II—Taxes on Income.

The following motion was not made.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI:

To omit the total allotment of Rs. 14,820 under Demand II.

PRESIDENT: Is there anybody who wishes to speak?

MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI: I have to impress upon the attention of Government that they did a mistake in meekly acknowledging the cut made by the Lower House in the matter of Income Tax Inspectors. This is a confession that the Government did not know or they did not seek to work the Income Tax Department. Anyway, I do not oppose the demand.

PRESIDENT: I now place before the Council for its sanction, Demand II—Taxes on Income, for Rs. 14,820.

The grant was made.

DEMAND III—EXCISE DEPARTMENT.

MR. K. GEORGE: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 6,27,401 under Demand III—Excise Department.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly